

TOČKA

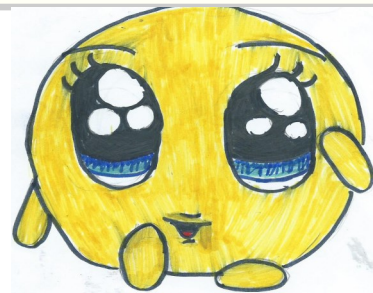
LIST OŠ JURJA DALMATINCA GODINA 3, BR. 3.
PROSINAC 2018.

IZ ŽIVOTA ŠKOLE:
PRIREDBE, NATJECANJA, SVEČANOSTI, DOŽIVLJAJI
U ITALIJI.....I JOŠ PUNO TOGA...
STRANA MALA
GLAZBENA, KNJIŽEVNA, SPORTSKA, LIKOVNA I
FILMSKA RADIONICA
FUN PROGRAM
STRIP: DELOŽACIJA

UVODNA RIJEČ

Dragi čitatelji!

U trećem broju našeg školskog lista prenosimo vijesti koje su obilježile školski život i pišemo o mnogim zanimljivim temama....

U rubrici *Iz života škole* doznat ćete koji su događaji obilježili ovu školsku godinu: pročitajte sve o izletu naših osmaša u Italiju, a i o uzvratnom izletu Talijana u naš grad. Osmaši su putovali i u Vukovar u kojem su puno toga naučili...Je li bavljenje hobijima stvar prošlosti ili su se samo interesi promijenili i sada se bavimo neki novim hobijima? Odgovor potražite na 8. stranici. Razveselit će vas naše uvijek vedre male stranice. U rubrici „DA ili NE“ učenici su iznijeli svoje mišljenje o ormarićima u školi, a imamo i svježije informacije o E-školi. U našim radionicama čitajte o zborovima u Pagu i Stolno-teniskom klubu „Dalmatinac“. Za vas smo pročitali nekoliko zanimljivih knjiga koje vam toplo preporučujemo. Birajte između S. Pennypacker, S. Pilić, R. Franka ili M. Gavrana, svi su dobri. Stvaraonica vam nudi naše najnovije literarne radove, u maloj galeriji pogledajte naše likovne radove, a možda vas nadahnemo i na gledanje dobrog *znanfan* filma! Uvijek je dobro završiti s puno smijeha i zato na kraju pročitajte Fun program i naš strip, opet sam ja u glavnoj ulozi!

Vaša Točka

SADRŽAJ

Uvodna riječ.....	2.
Sadržaj.....	3.
Iz života škole.....	14.-19.
STRANA MALA.....	20.-25.
DA ILI NE, ORMARIĆI.....	26.-27.
GLAZBENA RADIONICA.....	28.-29.
SPORTSKA RADIONICA.....	30.-31.
KNJIŽEVNA RADIONICA.....	32.-39.
LIKOVNA RADIONICA.....	40.-43.
FILMSKA RADIONICA.....	44.-45.
FUN PROGRAM.....	46.-47.
JOŠ JEDAN HAIKU ZA KRAJ.....	48
STRIP.....	49.
IZ ŠKOLSKOG ALBUMA.....	50.

IMPRESUM
Školski list
OŠ Jurja Dalmatinca Pag
Broj 3.godina 3.
prosinac 2018.

UREDNICI:

Glavni urednik:
Adrian Škoda, VIII. b
Urednica *Iz života škole*:
Ivana Dobrijević, VIII. b

NOVINARI:

Urednici Radionica:

Jure Fabijanić, VIII. a
Adrian Škoda, VIII. b
Ivana Dobrijević, VIII b
Vanessa Morić, VIII. a
Fabijan Oguić, VIII. b
Ivan Benzia, VIII. b
Lovro Paro, VI. a

Urednice Fun programa:
Maria Bukša, VI. a
Marija Buljanović, VI. a
Laura Kustić, VI. a

OBRADA TEKSTA I FOTOGRAFIJE:

Ivan Benzia, VIII. b

LIKOVNI RAD S NASLOVNICE:

Luce Majstorović, VI. a

STRIP:

Ivana Dobrijević, VIII. b

Voditeljica Novinarske
skupine: Sanja Rumora
Lektura: Ivanka Majić,
Sanja Rumora

Informatička podrška :
Šime Gligora

Iz života škole

BOŽIĆNA PRIREDBA

Božićnu priredbu otvorile su naše „Vijolice“ i veselom pjesmom uvele ugodnu božićnu atmosferu. Nasmijale su nas i zabavile dramske izvedbe Zavičajne skupine. Sudjelovala su i djeca koja su članovi Plesne udruge „Kissa“.

Članice plesne skupine svih uzrasta su s veseljem i ljubavlju pokazale svoj talent i svi smo uživali u njihovom nastupu.

Učenik osmog razreda, Adrian Škoda, član Dramske skupine, nasmijao nas je svojim monologom. Nastupili su i mali recitatori.

Božić u PŠ Dinjiška

Na kraju nas je svojom pjesmom počastio Školski zbor, nakon čega su mu se na pozornici pridružili svi sudionici i ispratili gledatelje veselom božićnom pjesmom.

I. Dobrijević, VIII.

Iz života škole

DODJELA NAGRADA NA KARNEVALSKO SATU

Karneval 2018.

Učenici naše škole i ove godine s nestrpljenjem su dočekali vrime od karnevala: izrađivale su se maske, pisali literarni radovi, crtalo se... Sudjelovali smo u karnevalskim događanjima, povorci i održali naš tradicionalni karnevalski sat u školi.... Dobri duh karnevala širio se i područnim školama...

Zabava za 5!

Karneval u PŠ Poveljana

Ivana Dobrijević, VIII.

Građevinski radovi u školi

Ove školske godine naša škola dobila je novi krov, a nakon što završi nastava kreće drugi dio energetske obnove škole, obnova fasade. Po svemu sudeći u novoj školskoj godini ići ćemo u novu školu.

Laura Kustić, 6.a

Iz života škole

VUKOVAR

Dvodnevna terenska nastava u Vukovar započela je dugim putovanjem. Nakon napornog puta prijavili smo se u hostel Dubrovnik u sklopu Memorijalnog centra Domovinskog rata Vukovar. Sljedeći dan započeo je predavanjima o Domovinskom ratu i Bitki za Vukovar.

Predavanja su bila zanimljiva i poučna, a osobit dojam ostavlja to što smo o suvremenoj povijesnim događajima učili na mjestu gdje su se i događala.

Nakon ručka posjetili smo Muzej vučedolske kulture i Muzej grada Vukovara nakon kojeg smo imali slobodno. A slobodno znači šetnja gradom, uživanje u pogledu na Dunav i druženje... Jedva smo dočekali večer jer smo išli u disko.

Osvanulo je naše drugo vukovarsko jutro. Poslije doručka smo krenuli putem ratnih događanja i obišli memorijalne lokalitete:

Spomen-dom Ovčaru, Kukuruzni put – „Put spasa“, Vukovarsku bolnicu '91., bivšu vojarnu 204. VU brigade.

I na samom kraju imali smo Školu mira koja nas je naučila da ne smijemo mrziti i da potičemo mir kao najveću vrijednost među ljudima.

Imali smo i kviz znanja u kojem je naša škola pobijedila.

Adrian Škoda, VIII.

IZ ALBUMA TERENSKIH NASTAVA

Trogir, Split, Metković, Omiš 4.razredi

Buffalo Bill City 1. i 2. razredi

Paški most 2. razredi

Vransko jezero i Vidikovac Kamenjak 3. razredi

Iz života škole

BOGAT PROGRAM 2. DANA OTVORENIH VRATA

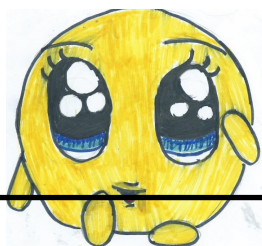
U uvodnom dijelu programa pogledali smo slike „Iz školskog albuma 2017./2018.“, predstavili naš školski list, prezentirali projekt iz Tehničke kulture, predstavili izložbu „Od atoma do iphone-a“, a Školski zbor otpjevao je pučki napjev kojim su se predstavili na Smotri tradicijske baštine i Dalmatinski miks kojim će se predstaviti na Smotri zborova Zadarske županije.

Podijeljene su zatim nagrade učenicima i zahvalnice učiteljima koji su sudjelovali na županijskoj razini natjecanja.

Tom prigodom u školi su postavljene i izložbe: „Od atoma do iphone-a“, izložba fotografija „Iz školskog albuma“ i izložbe Stolnoteniskog kluba Pag i Stolnoteniskog kluba Juraj Dalmatinac.

Nakon uvodnog programa održani su roditeljski sastanci, nazočni su osim roditelji bili i učenici, a doznajemo da im je bilo (neobično) zabavno.

I. Dobrijević, VIII.

Naša tema

HOBIJI: NEKAD I SAD

HOBI je sve što radimo u slobodno vrijeme. U hobi često ulažemo i novac, ali ne zbog zarade već zbog osobnog zadovoljstva. Svatko od nas ima neki hobi, bilo to igranje nogometa, igranje igrica ili možda sakupljanje nekih rijetkih predmeta... svakako izbora ima i previše. Neki hobiji su manje zastupljeni danas nego su bili prije: npr. filatelija, numizmatika, sakupljanje značaka, salveta, čitanje i sakupljanje stripova ili sakupljanje modela starih auta ili brodova. Od nekih hobija se može i zaraditi, svakodnevno možemo čuti kako se neki rijetki primjerak prodao za dosta novaca. Nažalost, ovi hobiji su danas malo zastupljeni kod mladih.

Neka djeca niti ne znaju što znače ovi pojmovi. Većinom se njima bave stariji ljudi. Trebalo bi potaknuti djecu na bavljenje ovim hobijima jer oni potiču djecu na maštanje i stvaranje što je dobro za njihov mentalni razvoj. Osobno se bavim nekim od ovih hobija i mogu reći da mi po kišnim danima vrijeme brzo leti jer je stvarno zanimljivo baviti se jednim od njih, jako me smiruje i ispunjava me radost i želja za daljnim istraživanjem i bavljenjem tim hobijem.

Naša tema

NOVI HOBIJI se dosta razlikuju od prijašnjih hobija. Također i u njih ulažemo novac. Novi hobiji su igranje igrica, aktivnosti na društvenim mrežama, sportske aktivnosti (omiljen je nogomet) i rekreacija (vožnja bicikla) i slični... Mana nekih današnjih hobija (igrice, društvene mreže) je da često mogu osobu uznemiriti ili ju na neki način oneraspoložiti.

Ima dosta horor igrica ili igrica koje se odraze na psihičko zdravlje, ako se osoba „zanese“. Ima i slučajeve gdje mladi napuštaju školu da bi se posvetili igranju neke igrice.

Sam podatak o tome da skoro svako dijete ima mobitel prije polaska u prvi razred govori u prilog tomu. Sjećam se da sam prvi mobitel dobio u 3. razredu. Mislim da se djecu u školama i vrtićima treba više educirati o ovoj temi, da umjesto kompjutera izaberu sport, umjesto mobitela strip ili knjigu. Svaki drugi učenik ne posvećuje niti minutu vremena čitanju u radnom danu. Svakako, bude li se ovako nastavilo što bi djeca kad odrastu mogla reći svojoj djeci na pitanje: “Što si ti radio kad si bio mojih godina?“. Prosudite sami.

Fabijan Oguić, 8.b

Iz života škole

REZULTATI S NATJECANJA

IME i PREZIME	4r	ŠKOLSKA RAZINA NATJECANJA	ŽUPANIJSKA RAZINA NA-
Katja Crljenko	4.r	Matematika	
Lucija Šljivo	4.r	Matematika	
Mate Kurilić	4.r	Matematika	
Matija Čemeljić	4.r	Matematika	
Mihael Cik	4.r	Matematika	
Petra Brkljača	4.r	Matematika	
Roko Maržić	4.r	Matematika	
Mihael Cik	4.r	Matematika	
IME i PREZIME	5r	ŠKOLSKA RAZINA NATJECANJA	ŽUPANIJSKA RAZINA NA-
Angela Vučić	5.a	Mladi tehničari (Modelarstvo)	Mladi tehničari
Franko Galić	5.a	Geografija	
Vito Paro Vidolin	5.a	Geografija	
Zara Fabijanić	5.a	Mladi tehničari (Modelarstvo)	
Bruno Škoda	5.b	Geografija	
Luka Vidović	5.b	Mladi tehničari (Modelarstvo)	
Mare Rumora	5.b	Geografija	
IME i PREZIME	6r	ŠKOLSKA RAZINA NATJECANJA	ŽUPANIJSKA RAZINA NA-
Dorian Vašarević	6.a	Mladi tehničari (Graditeljstvo)	
Klaudio Festini	6.a	Mladi tehničari (Graditeljstvo)	
Damjan Pogarčić	6.b	Vjeronaučna olimpijada , Geografija	
Franko Dragoslavić	6.b	Vjeronaučna olimpijada	
Luce Majstorović	6.b	Vjeronaučna olimpijada	
Matija Škoda	6.b	Vjeronaučna olimpijada , Mladi tehničari (Graditeljstvo)	Mladi tehničari
IME i PREZIME	7r	ŠKOLSKA RAZINA NATJECANJA	ŽUPANIJSKA RAZINA NA-
Ana Maričević	7.a	Povijest	Povijest
Đana Buljanović	7.a		Mladi Hrvatskog crvenog
Jelena Škoda	7.a		Mladi Hrvatskog crvenog
Luka Rukavina	7.a	Geografija	
Monika Ticić	7.a		Mladi Hrvatskog crvenog križa
Vanessa Vučković	7.a	Povijest	
Antonio Škoda	7.b	Povijest	Povijest
David Sirovica	7.b	Geografija	
Ellenor Šćiran	7.b		Mladi Hrvatskog crvenog
Leon Fabijanić	7.b		Mladi Hrvatskog crvenog križa
Marijela Škoda	7.b		Mladi Hrvatskog crvenog

Iz života škole

IME i PREZIME	8r	ŠKOLSKA RAZINA NATJECANJA	ŽUPANIJSKA RAZINA NATJECANJA
Borna Maržić	8.a	Mladi tehničari (Elektronika)	Mladi tehničari (Elektronika)
Ema Bistričić	8.a	Biologija	
Ema Radan	8.a	Biologija	
Jure Fabijanić	8.a	Povijest	Povijest
Martina Maria Ticic	8.a	Engleski jezik	
Vanessa Morić	8.a	Engleski jezik	
Vito Vučković	8.a	Povijest	Povijest
Fabijan Oguić	8.b	Informatika (osnove informatike) , Talijanski jezik , Mladi tehničari (Elektronika) , Povijest	Mladi tehničari (Elektronika) , Povijest
Adrian Škoda	8.b	Talijanski jezik , Engleski jezik , Povijest	
Ivan Benzia	8.b	Povijest	
Ivana Dobrijević	8.b	Talijanski jezik	Talijanski jezik
Lara Kustić	8.b	Informatika (osnove informatike) , Engleski jezik , Biologija	
Laura Benić	8.b	Engleski jezik	
Marina Dragoslavić	8.b	Informatika (osnove informatike) , Talijanski jezik , Engleski jezik	Talijanski jezik

Priredio: Ivan Benzia, VIII.

I OVE ŠKOLSKE GODINE NATJECALI SMO SE U ZNANJU IZ MNOGIH PREDMETA, ULOŽILI MNOGO TRUDA ZAJEDNO S NAŠIM UČITELJIMA MENTORIMA I REZULTAT NIJE IZOSTAO. NA DANIMA OTVORENIH VRATA NAŠE ŠKOLE SVIM UČENICIMA KOJI SU SE NATJECALI I NJIHOVIM UČITELJIMA MENTORIMA URUČENE SU POHVALNICE I NAGRADE.

ČESTITAMO SVIMA!

BRAVO!

Zane-nepremostiva prepreka

Ipak se ide!!!-orilo se našom „dragom“ učionicom povijesti. Kao da smo osvojili loto. Idemo u Italiju! LE le ale!!! Umalo nismo počeli pjevati poneseni zanosom, da idemo u razvijenu državu, u „pravu“ Europsku uniju, ali nas je spriječio tupi udarac razrednikove šake od stol:“ PUSTITE DA VAM KAŽEM!!!!“ Ajde, pustili mi njega, iako smo svi već bili u Italiji i *napol* ga uopće nismo slušali. Krenuo on: „Bla... Bla... Bla... Bla... dvadeset osmi rujna u jutarnjim satima.“

„Pa to je ubrzo!“- tutnjala je Marija kao protupožarna sirena. Stvarno mi je nekad žao tog čovjeka. Daljnje informacije dobit ćemo na idućem satu razrednika. Roditelj treba potpisati. Nas desetak već govori da su roditelji suglasni i bez potpisa, ali procedura je procedura. I tako došao ja doma, a moja je majka praktički s vrata potpisala. Pod obavezno!

Jedva se nekako dopuzao ponedjeljak....Pa utorak....pa srijeda...mi već napeti, mi više nismo na ovim stijenama...mi smo na autoputu...Četvrrrrtaaaaaak.....I evo nas. Petak! Za divno čudo muk u razredu. Profesora skoro „šlogiralo“. Smije nam se u lice čovjek: „He, he sad kad vam treba“. Čita on imena Talijana koji će nas ugostiti. Meni je jedino bilo bitno da me primi neka cura, što mi naravno nije pošlo za rukom. Kao ni Fabijanu, Benziji i Miočiću.

„Roditelj Francesca B. prima te Lorenzo.“ U prvi trenutak sam pomislio kako ime obećava, al ajde ne želim se prevariti, ipak je to neki drugi svijet i tko zna što nas tamo čeka. Kroz nekoliko minuta opet vrisak...Ana završila kod nekog dečka...Jao majko, ako ovaj čovjek ne završi na liječenju! Dođem doma da kažem kod koga sam, a moja majka kao skakavac oko mene skače od sreće...Eh!

E sad treba čekati taj četvrtak, provjera osobne i svega ostalog. U školi vlada neka čudna atmosfera. Osmi razred kao da je na nekakvim sredstvima. Koga briga? Idemo u Italiju, ljudi moji! Došla je srijeda uvečer...Napokon. Ja svoje stvari spremio odavno. Bila je to duuuuga besana noć. Ujutro napetost na nivou. Kuda putnici sa stvarima? Ipak je dogovoreno da poslije trećeg sata imamo slobodan sat, da možemo vratiti školske stvari. Treći sat, Glazbeni...Profesor priča o nekim talijanskim pjesmama što smo učili na zboru. Kakav zbor? Mi smo pjevali, ali folk, i turbo folk jer nas je pustio da radimo što hoćemo. Zvoni. Nas dvanaest u deliriju! Za sat i pol po našem „paškom“ vremenu se kreće.

Tata me već čeka ispred škole. Nakon što sam se u svojoj Gorici ispozdravljao sa svima živima, vratio sam se u Pag s djedom. Nas dva kao neki stari prijatelji koji štošta imaju za razgovarati...Jurimo u starom „Meganu“ kojem ne radi kilometar sat. Nismo vozili više od šezdeset, ali u tom trenutku za mene je to bilo kao sto šezdeset. Došli smo. Njih desetak već čeka na staroj rivi. Svi s poklonima. Ja sam odlučio svojim Talijanima uzeti bocu vina iz tatinog vinograda, mamin pekmez od smokve koji bi im se trebao svidjeti (kažem trebao) i svom novom prijatelju par dezodoransa. Nije nešto, al se nadam da oni razumiju od kuda mi dolazimo i da nisu iste prilike. Svi su došli, konačno se može ići samo da bus dođe.

Ali ne! Nema razrednika 8.b. Di je? Došao je ubrzo, a poslije njega i ravnateljica. Dok se bus parkirao ispred nas, mi smo skakali oko njega kao narod pored Napoleonea, kada je bio u svom pohodu. Nakon što sam zauzeo svoj borbeni položaj, započelo je dugotrajno prebrojavanje. „Svi su!!“-konačno je izjavila profesorica Benzia. Još samo govor ravnateljice i može se krenuti. Objašnjeno nam je da se ne smijemo ponašati kao divljaci (stvarno ne znam odakle im to da smo mi divljaci) i da ne želimo osramotiti školu. „Nećemo“. Kraj. Autobus kreće. U grudima nam svima srce podrhtava, sjedinili smo se s cestom. IDEMO U ITALIJU!!!!

Iz života škole

U autobusu uobičajena atmosfera. Galerija krcata, samo rijetki naprijed. „Brate moj ovo je BAAAAAAL-KAAAN!!!“ pjevali smo na sav glas pjesmu Relje Popovića, ponosni na svoj Balkan...Ne znaju Talijani što ih čeka.

Došavši na Žigljen shvatio sam da sam gladan zbog toga što je Marina otvorila čips. Prvo sam je ja malo cimao, ali sam onda posegnuo za svojom logistikom. Smoki iz „Plodina“, mnogima najdraži. Bio sam, zapravo, jako gladan. Svi su bili. Nisi ni sa kim mogao pričati, jer su svi tukli po nečemu, a tad ne smetaš.

Polako je krenulo komešanje: Di je trajekt? Naravno, čekalo se kratko ali u tom trenutku sam pomislio da bi plivajući došao brže. Ne mogu opisati ushićenje kada smo vidjeli kako se bijela grdosija *uparkirava*.

I dalje su se pjevale pjesme naših susjeda. Prelaskom na „onu stranu“ situacija se smirila. Oni koji su sjedili na galeriji i prvi red do nje bili su nezaustavljivi, a mi treći, četvrti red smo se upustili u svoje maštanje sa slušalicama u ušima. Po prvi put u autobusu nisam slušao cajke niti sam razmišljao o Italiji. Na repertoaru su mi bili Toše Proeski, Oliver Dragojević i Bojan Jambrošić. Razmišljao sam o svojoj ljubavi koja je daleko, a ova tri dana će biti još dalje. S takvim mislima sam spavao sigurno dobrih pola sata, a možda i više. Povratak u stvaran svijet zadala mi je Jelena koju je baš u tom trenutku zanimalo gdje smo.

„Blizu Senja.“- kažem joj ja.

„Koliko blizu?- bila je uporna.

„Desetak kilometara.“- odgovorih već pomalo naživciran.

Ali, ajde. Opet sam zaspao s istom stvari na umu...Hmmm... Sada ću spavati do Italije. Krivo. Spavao sam pet minuta ali me sada probudio razrednik. Kontrola. Sve je kao i uvijek bilo u redu. Ali sam na nešto drugo pomislio: „Vrijeme je ručka.“ Ubrzo sam bacio ubojiti pogled prema torbi, elegantno je otvorio, pronašao svoj sendvič s pohanom piletinom (u nadi da nema neku bolest) i slasno ga pojeo. Prvi checkpoint Rijeka. „Vrata Jadrana.“ Jedva smo dočekali, a pogotovo cure koje još od Crikvenice *kukumavče* da će se pomokriti u gaće. Da je zov prirode jači od poziva razuma, dokazalo je par njih koje su istrčale bez ičijeg znanja. Zbog te egzibicije su dobile packu s upozorenjem da zadnja vrata više neće biti otvorena. Za otprilike pola sata smo bili na granici sa Slovenijom.

„ Sad smo mi za pet minuta van!“- derali smo se, da se malo našalimo sa našim susjedima „pomorcima.“ Naravno da smo na granicu s Italijom izbili za 45 minuta, ali nama je šala bila slatka.

Svima su stigle poruke da su u roamingu. Nazvao sam svoje sa mišlju koliko ću potrošiti. Bodul je bodul. Granica sa Italijom. Nismo ni znali dok nismo s lijeve strane ugledali Trst. Bilo je izjava da je je to Koper, međutim oni koju su bili svjesni veličine Trsta i veličine Kopra odmah su pobili tu izjavu. U Italiji smo! JEEEEES! Dolazi razrednik: Još oko pet sati. KOLIKO? Ali ni to nam nije ubilo volju. I dalje se vrtila pjesma, pjesma koja se vrti negdje od Rijeke. Pjesma se zove Golf 2. Svi znamo kakva je to mašina pa smo svi zajedno pjevali i plesali. Već sam mislio da ću puknuti zbog već spomenute potrebe. kada je došla profesora Benzia i rekla da za desetak minuta stajemo. Bili smo negdje blizu Palmanove. Naš izlazak iz autobusa je bio spektakularan.

Neki su pomislili da je fora to što ih nitko ne razumije pa su krenuli psovati usputno se dovikujući. Ljudi su nas gledali s čuđenjem, a ja sam pjevušio "Baaalkane, Baaaalkane, Baaalkane moj". Zbog takvog su nas ponašanja korili u autobusu s argumentima da ih sramotimo. Razumno. Kako za koga. Padao je mrak. Osjećali smo da smo sve bliže. Međutim opet ista potreba.

„Pa di je Zane, na kraj svita?“, derala se Paula koja je imala isti problem kao i ja. Ne mogu opisati osjećaj kada smo sišli sa autoceste. Mrak je. Putujemo kroz neka naselja, a nemamo pojma gdje smo. Ovo nije Zane nego Thiene. Koji Thiene? Mi smo već bili na nogama, očekujući da ćemo se voziti ovako još sigurno pola sata, kada je Hannin vrisak pobio svaku pomisao na to. Pogledali smo kroz prozor i vidjeli zgradurinu i ispred nje šezdesetak ljudi. To je to. Tu smo. Izašli smo van. Polaaako. Talijani nas gledaju s osmjehom, mi njih sa sramom s kojim je pomiješan i lagani strah. Krenulo je čitanje imena. Ja i Fabijan se posljednji put pozdravljamo.

Pročitala je ona vodičkinja moje ima i prezime doduše s teškoćama što joj opraštam. Istupam naprijed. Ispred mene dolazi maleni plavi čovječuljak po imenu Lorenzo. Odmah prilazi njegova majka. Prvo što sam se snašao je bilo to da sam rekao da moram po svoje stvari. Stvari sam stavio u srednje veliki bunker terenca i ušao unutra. Oblio me hladan znoj. Ja svoje pozdravljam iz auta, ali nitko ne primjećuje. Krenuli. Vozimo se nekim uličicama, grad je pust. Krenuli smo pričati o Italiji, Hrvatskoj i Lorenzu. Dečko je bio šutljiv, pa sam informacije izmjenjivao s njegovom majkom. Došli smo. Prvo što me dočekalo je podzemna garaža sa električnim vratima. Uđem u kuću i imam što vidjeti. Kućerak od sigurno 700 kvadrata i to još katnica. Upoznao sam njegovu sestru koja je imala osamnaest godina. Kada sam smjestio stvari u njegovu kako on kaže „sobicu“ (s kupatilom) otišli smo na večeru. Otac je bio na poslu. Za večeru je prvo bila fina krem juha, zatim tjestenina, a povrh toga puretina. Što bi ljudi rekli, nakon dugog puta *došao sam na sebe*. Krenulo je razgledavanje kuće. Ima 7-8 prostorija i skoro u svakoj led tv od po mojoj procjeni 160cm. Otišli smo u nekakvu sobu u podrumu i igrali nekakve igrice na nekom meni stranom stroju. Vidio sam podsmjeh u njegovim očima, ali nema veze...Bitno da sam se ja zabavio. U deset sati je vrijeme za spavanje. Sutra svi skupa idemo u Veneciju. Nakon što smo obavili u kupatilu sve što se obaviti da, otišli smo leći. Usred noći me probudio nekakav krik. Nisam bio svjestan što se događa, dok nisam shvatio kako jadan dečko ima noćnu moru. Ja znam da nisam nešto lijep i da nekad izgledam kao strašilo, ali ovo je uvreda. Ali, ajde, zaspao on, zaspao ja. Ujutro me probude električno navijene rolete. Baš kao i kod mene u Gorici. Za doručak su bili keksi i nekakvi namazi. Dobro sam se najeo, jer me gospođa B. isprepadala koliko ćemo hodati. Ispostavilo se da sam postupio ispravno. Napunila mi je torbu sendvičima i krenuli smo.

Čim sam istrčao van, odmah ja poletio svojim, a on svojim. No, razmišljao sam. Tu sam da bih se upoznao. U glavi mi se vrtjelo to da mi se već neko vrijeme, još prije dolaska, jer smo formirali grupu na društvenim mrežama, javlja jedna cura Camilla. Lako sam je prepoznao, pa sam joj se otišao javiti. Prvi koji je to napravio. Naravno, zbog toga što se prvi put vidimo, sve se svelo na tri-četiri rečenice i to je bilo to. Strka. Kreće se u bus. Svi ušli, ja zadnji. I imam što vidjeti. Pola naših iza, pola naprijed. Međutim kada je ona polovica pomiješana sa Talijanima skužila da naprijed ima onih koji znaju hrvatski, potrčali su naprijed. Jedino sam ja otišao nazad. Imali ste situaciju jedan Hrvat i dvadesetak Talijana. Započeo ja onako, polu zavodnički, ali oprezno, razgovor. Same cure oko mene. Na početku im nisam zapamtio imena, ali bile su to: dvaput Chiara, Sara, Giorgia, Gaia, Camilla.....

Iz života škole

Krenule su se slikati, a ja im se napasno nabacujem u kadar. Izgleda da im se svidjelo slikati se sa smiješnim Hrvatom, pa smo nastavili. Dok sam ja bio u poslovnoj fazi, moji su se rugali mom naglasku govoreći mi da sam propali zavodnik. Neka, neka. Ja sam zauzet, ali smijem valjda pričati sa suprotnim spolom. Za oko mi je zapela jedna cura, zvala se Chiara. Stali smo na jednoj pumpi. Ja sam naravno ponudio njoj i njenoj kolegici da izađu van. Međutim, izašlo je njih pet šest. I usred razgovora s Chiarom, dere mi se Sičićka, koja je inače kod nje, da ona ima dečka. Naravno da sam bio onako, pomalo razočaran, ali šta me boli briga. Imam i ja curu. I stvarno do Venecije smo se skompali i čak smislili vlastiti pozdrav. Ah, ta Venecija...Ljubav... Voda... Kada sam izašao iz autobusa primijetio sam jedan bijeli avion kako polijeće sa obližnjeg aerodroma pa sam onako, muški zapjevao: „Dolje ptico bijelaaaa!!!“. Fabijan, koji je znao o kojoj je pjesmi riječ, zapjevao je sa mnom. Talijani su nas gledali kao u cirkuske klaunove, ali to je bilo jače od mene. Tijekom vožnje trajektom prema Veneciji stvorio sam neku užu ekipicu: Chiara, Sara i Niccolo. Dobri smo bili. Samo, naravno, ja uvijek do Chiare.

To je poslužilo glasilima naše škole da, potpomognuti Talijanima, proglase

da smo nas dvoje u vezi. Nije nam smetalo. Tvornica stakla. Jedino što me fasciniralo tamo je cijena... Enormno visoka. Društvo se sve više širi. Ne znam iz kojeg razloga, moji ne komuniciraju sa Talijanima. Iako su se našla dva provokatora koja su me zezala zbog kičme. Tko će kome nego svoj svome. Do kraja dana sam dobio priznanje od šire mase Talijana da sam cool. Bio sam sretan. Kada smo obišli sve što smo trebali i kupili što je trebalo (platio sam nekakvu vodu što nazivaju sladoledom dva eura), vratili smo se u Zane. Navečer je bila fešta s njihovim tradicionalnim jelom „Bigolli con l'arne“, što bi u prijevodu značilo lokalna tjestenina sa puretinom. Jelo je za svaku pohvalu. Međutim, ono po čemu ću ja pamtititi tu večer je to da su se ljudi trgali da sa mnom razgovaraju i to da sam upoznao pedesetak Talijana i jednog Srbina. Trebalo se i ići u nekakvu slastičarnu, ali je to propalo. Jedna predivna večer koju neću tako lako zaboraviti. U krevet sam otišao leći sretan. Sutra prvo u školu na sportske igre, onda prijem kod gradonačelnika i popodne Vicenza. Na doručku, koji je bio opet obilat, napokon sam upoznao oca. Simpatičan neki čovjek. U autu prema školi pričamo o svemu. Ja dosadan, a ona odgovara na sva moja smisljena i nesmislena pitanja.

Ispred škole rulja. Odmah me prepoznaju, sada ih mogu tako nazvati, moji Talijani. Profesorica Sanja me pozdravlja sa pogledom koji govori: „Tu smo, ako se brineš“. U dvorani smo prvo poslušali himne, a onda su krenule igre. Podijelili su nas miješano. Prva igra je bila ta da talijanska profesorica baci hulahop, a ti moraš potrčati za njime i proći kroz njega što više puta možeš. Krasno. Sada će svi vidjeti kakav sam atletičar. Međutim, unatoč najavama, dogodilo se čudo. Trčeći za hulahopom pomislio sam kako bi bilo fora skočiti kroz njega. I tako sam se ja nadahnut sportskim duhom, poput američkih „foka“ bacio kroz hulahop i prošao. Moji crkli od smjeha jer nisu mogli vjerovati da su mi Talijani pljeskali. Moram napomenuti i to da mi je dok sam trčao skandirala sva talijanska publika. Neopisiv osjećaj. Druga je igra bila gađanje čunjeva. Ajde, prošlo je dobro s tim da je par puta skoro bio srušen netko drugi, a ne čunj. Treća igra je bila igra dodavanja. Skušio sam kako se igra tek na kraju. A sada prijam kod gradonačelnika. Dok su se odvijale protokolarnе izjave između dviju delegacija, mi smo se smijuljili i jedva dočekali kraj. Na kraju jedna grupna fotka. Mome srcu vrijedna. Vratili smo se doma, ručali, istuširali i pravac Vicenza.

Meni na radost, Lorenzova mama se dogovorila s roditeljima baš moje ekipice. Bio sam pun sreće. A onda sam u Vićenci upoznao Chiarinog dečka. Ne želim kritizirati talijanske momke, niti njihov način odijevanja, ali sam skoro prasnuo u smijeh sa svim hrvatskim curama koje su bile tamo. I ajde, sad ćemo mi svi lijepo u šoping. Ide se u „Tieger.“ Ulazimo mi u taj „Tiger“, onako ponosni na sebe kako ulazimo u nešto onako, fensi, ne sluteći što nas čeka. A dočeka nas je dućan veličine „Konzuma“ tamo na Pi-

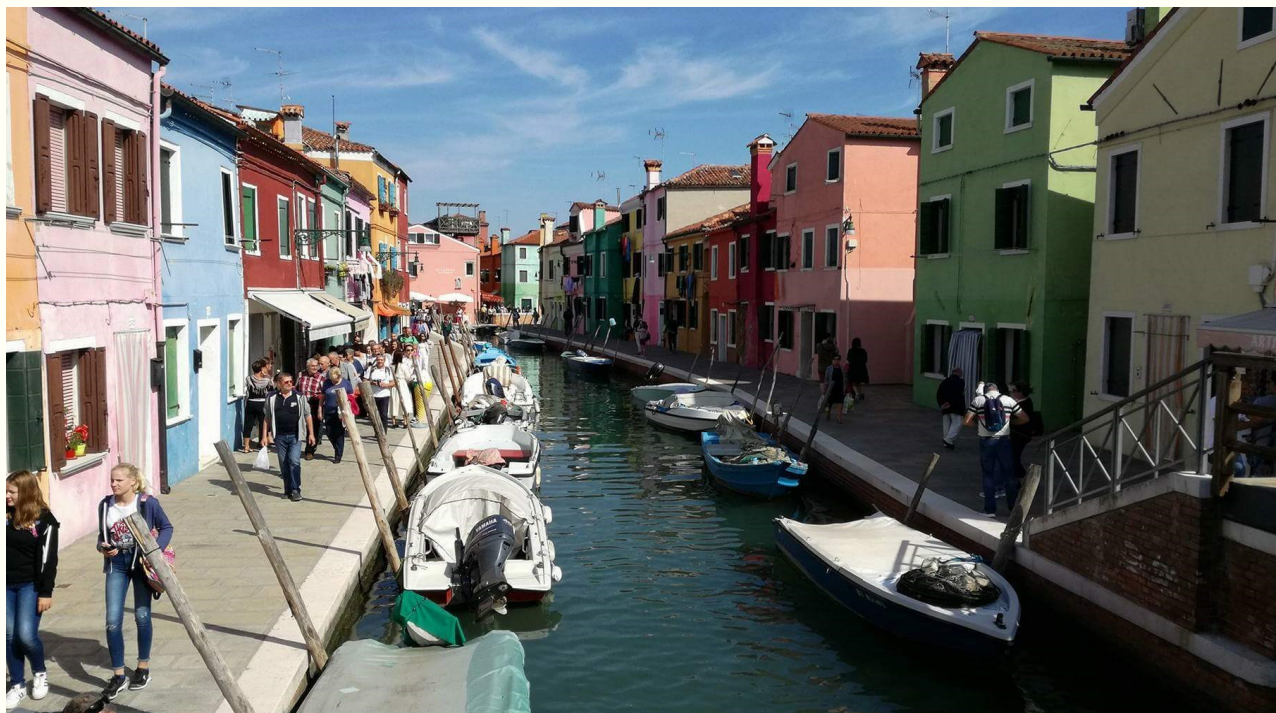
jaci.

Cijelo popodne smo tako izgubili, dok se navečer nije polovica nas razdvojila. Jedni idu u Zane na pizzu, a drugi u neki otmjeni restoran na brdašcu iznad Vićence. Tu sam se već grlio s nekima svjestan što me čeka sutra. Zavolio sam te ljude kao braću, a i oni mene. Večera. Stiže konobarica. Jedna osoba koja je sjedila do mene, a neću joj spomenuti ime, je nekog ogovarala i psovala, jer kako kaže: *nitko me ovdje ne razumije*. Dok se nije ispostavilo da je konobarica iz Bosne. Bilo nam je tako drago što nas netko razumije. I sad ćemo mi probati talijansko remek djelo. Na kraju smo izašli iz pizzerie van gladni. U životu nitko nije probao ovako lošu pizzu. Složili smo se da nema do hrvatske pizze.

Iz života škole

Poslije toga polovica nas je otišla u slastičarnicu „Santa Rosa“ koju toplo preporučujem svima. Tek tu večer su se moji *skompali* s Talijanima. Tamo sam se najeo sladoleda i obavio razgovor s Lorenzovom mamom o tome kako je Lorenzo jako povučen. Noć pred odlazak je bila besana. Prvo što mi je kolega opet imao noćnu moru, a drugo što sam znao da sutra odlazim. Ujutro poslije doručka na misu. Opet u autu priča o stanju u Italiji. Misa. Nitko nije pratio misu. Svako malo bi netko pogledao na sat da vidi koliko još. A onda....zvona.

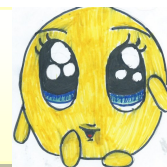
Izašli smo van i krenuli se grliti. Sve je bilo dobro dok Marija nije zaplakala. Onda su krenuli plakati svi. Profesor nas je tri puta opomenuo da moramo ići. „Fratello mio“-govorio mi je Marco koji me izgleda zavolio. S curama sam se izgrlio više puta. Sa svima osim s Chiarom. Ona mi je samo dala ruku. Bio sam pomalo razočaran. Ona jedina nije plakala. Ulazim u bus. Posljednji put okrećem glavu prema crkvi. Vidim Chiaru uplakanu i potrčim kako bi je još jednom pozdravio. Ovaj put smo se izgrlili. Taman dok sam ostavljao stvari na sjedalo, Paula mi je rekla da me netko od Talijana zove. Kada sam došao na sjedalo do vrata imao sam što vidjeti. Pet-šest cura mi prstima pokazuje srce i viče: Scoda!!! Scoda!!!

Jedva sam sudržavao suze, ali tako je to. Stvarno mi je bilo lijepo. Još smo jednom stali u Palmanovi radi odmora. Vratio sam se kući sretan i zadovoljan. S Talijanima sam još u kontaktu i ne mogu baš kao i drugi, dočekati da se opet vidimo. Do sljedećeg puta je još dugo, ali već se veselimo.

Adrian Škoda,8.b

Iz života škole

MEĐUNARODNI PROJEKT RAZMJENE UČENIKA OŠ JURJA DALMATINCA
PAG I SCUOLA SECONDARIA DON LORENZO MILANI IZ ZANEA
I na talijanskom!!!!

GEMELLAGGIO PAG – ZANE'

Ad inizio ottobre dello scorso anno abbiamo avuto l'opportunità di conoscere i nostri nuovi amici di Pag . L'altro ieri abbiamo avuto l'opportunità di rivederli , eravamo tutti molto entusiasti il giorno della partenza .

Il viaggio e' stato lungo anche piu del previsto a causa del traffico , 8 ore di pulman e 15 minuti di traghetto,ma il tempo e' passato in fretta osservando e ammirando il paesaggio innovativo della Croazia .

All'arrivo eravamo tutti stanchi, ma molto emozionati ; i nostri amici ci hanno accolto, e dopo una serie di abbracci siamo stati ricevuti anche dalle famiglie . Eravamo un po' agitati al pensiero di dover parlare un'altra lingua (in questo caso l' inglese), ma una volta arrivati in casa questa preoccupazione se n'e' andata .

Il primo giorno effettivo di soggiorno qui a Pag abbiamo visitato due città croate , Šibenik e Trogir , molto belle e interessanti , anche perché diverse dal punto di vista architettonico dalle nostre . Mi ha affascinato particolarmente la cattedrale di San Giacomo a Šibenik, il momento più emozionante e' stato però quando siamo scesi nel battistero .

Di Trogir mi ha colpito il tribunale perché l'ho trovato affascinante e perché soprattutto era totalmente diverso da come lo immaginavo , e molto diverso dai nostri.

Sia la prima sera e sia quella scorsa e' diventata un'abitudine il fatto di ritrovarsi in compagnia nel centro di Pag ,passeggiare lungo il mare , mangiare il gelato (molto buono tra l'altro) e concludere la giornata nel parchetto sul mare in compagnia e divertendosi, a volte facendo anche un po' tardi con gli orari prestabiliti per il rientro a casa .

Iz života škole

Oggi ci sarebbero in programma delle attività a scuola e una festa sulla barca .

Dunque ,per concludere, noi alunni di Zane' speriamo che questa amicizia di pochi ma intensi giorni duri per sempre e che non si sframmenti nel tempo, anche perché ci siamo affezionati molto . insomma ci siamo divertiti molto durante questa esperienza indimenticabile che spero rimarrà impressa nel cuore di tutti a lungo.

GABRIEL PILIA E LORENZO DI GIACOMO

Iva Kustić, 3.r.

Matija Cemeljić, 4.r.

Ena Škoda 3.r

Lana Rukavina 3.r PŠ Povljana

MAŠKARE

Arivali su moji najdraži dani,
kad volim prečat robu po škatulamin.
To je roba od karnevala ku san lani uredila,
da vo godišće bude paričana.
Maškarivanje je naša užanca koj,
se veselimo i u njoj divertimo.

MARINA KUSTIĆ, 4. r.

OBIČAJI MAŠKARANJA U MOM ZAVIČAJU

Vrijeme je karnevala. U našem mjestu se više ne održava karneval.

U starije doba ljudi su se u Povljani oblačili u narodne nošnje. Većinom su žene bile obučene kao muškarci, a muškarci kao žene. Napravili bi od slame Marka. Išli bi od kuće do kuće pjevajući. Dobivali bi jaja i vino. Utorkom se čitala Markova oporuka. U oporuci bi pisalo što se događalo kroz cijelu godinu. Na kraju dana bi se svi okupili na trgu. Spalili bi Marka, a prikupljena jaja i vino bi pojedli i popili uz veliku zabavu.

Lijepo bi bilo da se takvi običaji i danas održavaju.

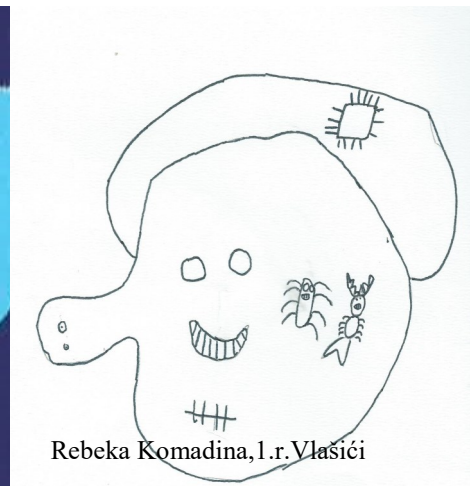
Ena Škoda 3.r.

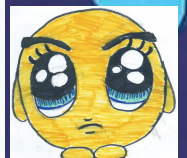
Lana Roza Araminčić, 2.r. PŠ Vlašići

Petra Brkljača, 4.r.

Rebeka Komadina, 1.r. Vlašići

Frana Majstorović, 3. r.

MOJA NANA STARA

Svakoga febrara
 Moja nana stara,
 Na kušin zaboravi,
 Serije na TV-u ostavi,
 Preko sebe iti šjalet,
 Onako za dešpet.
 Parti ravno na pijacu!
 I geda:
 Ka je krivo klala pokrivacu?
 Koj merliči nisu poštirvani?
 Ki se je obuka ka i lani?
 Kad je sve šinjala,
 Lipo se tornala, doli do Kati-
 na
 Moja nana Bepina.

Roko Maržić, 4. r.

PAŠKI KARNEVAL

Stigla su vrimena,
 Šara i mujena,
 Maškarani judi
 I dica po svudi.
 Svi se kupiju,
 Na pijacu greju,
 Cekaju da stariji
 Kolo povedeju.
 A kad kolo parti,
 Serce mi zaigra,
 Karneval je tad
 Moja jedina briga.
 Briga me za škulu,
 Klavir i balet!
 Samo mi karneval
 Pada na pamet!

LAURA FABIJANIĆ, 3. r.

NIKOLINA BUDANOVIĆ, 2. RAZRED

Dominik Draganić, 1. r.

Marin Paro, 1. r.

VOLIN PAŠKI KARNEVAL

Volin paški karneval
 maškaranje, ludovanje
 tira rara bomba.
 Još kaj malu,
 uci me je ded kolat
 i kako se maškarat.
 U treći pod otvaramo stari
 ormaruni,
 obucujemo se u merličić i lan-
 cuni.
 Naninim najlipšim antimela-
 ma
 pokrivamo glave,
 još samo šjalet preko sebe
 i evo nas, maškare smo pra-
 ve.

Marija Tičić, 3. r.

Iva Kustić, 3. r.

BUBAMARA U RIČAVAC

Jedna je bubamara
 U ričavac partila,
 crvena, žuta, plava,
 Sva napiturana.
 Od vrat do vrat
 Ona je hodila
 I od svake kuće
 Nešto je dobila.
 I tako malo pomalo,
 Svoj najlon napunila.
 Na kraj se umorila.
 Za kraj ričavca
 Sritna je bila
 Jer niki ni zna
 U se pretvorila.

LUCIJA BUKŠA, 3. r.

Mate Kurilić, 4.r.

MOJ DJED

Moj djed zove se Stjepan. Uvijek kad dođem kod nje-
ga, priča mi razne priče o tome što je on sve radio kao dijete.
Volim kad mi priča o tome i pokaže igre koje je igrao.

Djed kaže kako je onda bilo najljepše doba, nije bilo
mobitela već igranja s prijateljima do mraka. Igrali su lovice,
izrađivali su igračke s kojima su se igrali. Najviše su se igrali
kauboja i indijanaca jer su sami izrađivali pištolje i strijele.
Moj djed je bio i pomalo nestašan. Pravili su pračke i gađali su
prozore na starim kućama, ali kad su ih uhvatili moja prabaka
bi ga stavila u kaznu. Djed je kao dijete imao i hobi. Skupljao
je golubove raznih vrsta. Imao ih je puno, a najdraži mu je bio
Pero jer je bio jako lijep. Djed je skupljao i pikule. Volio je ići
i na jahanje sa svojim tatom i hraniti životinje.

Puno priča mi je djed ispričao, ali ova mi je najljepša.

MATEJ BALOG, 3.R.

Dora Dorušić, 2.r.

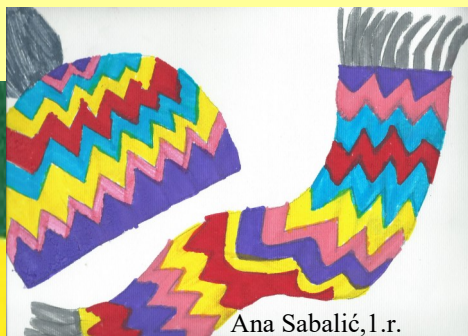
Adriana Dorešić, 4.r.

MOJ DJED

Moj djed je kao dijete živio u Šibeniku. Tada su se djeca
po cijeli dan igrala na ulici.

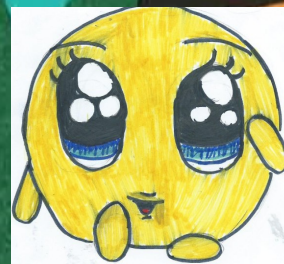
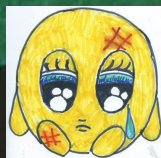
U to vrijeme nije bilo puno igračaka pa su ih sami izrađi-
vali. Pravili su pištolje od drveta, kad su se igrali kauboja i Indi-
janaca. Pravili su pračke, kariće i vozili se nizbrdo. Onda je bilo
padanja i izgrebenih ruku i nogu. Ako bi poderali hlače, od ma-
me bi dobili batina. Igrali su nogomet, a tko je imao loptu, taj je
bio glavni i određivao tko će igrati.

Kad je moj djed bio mali nije bilo mobitela i kompjutera, a
tek se pojavila televizija i to crno- bijela. U 19:30 na televiziji
je bila emisija "Laku noć djeco", nakon čega su djeca išla na
spavanje.

Ana Sabalić, 1.r.

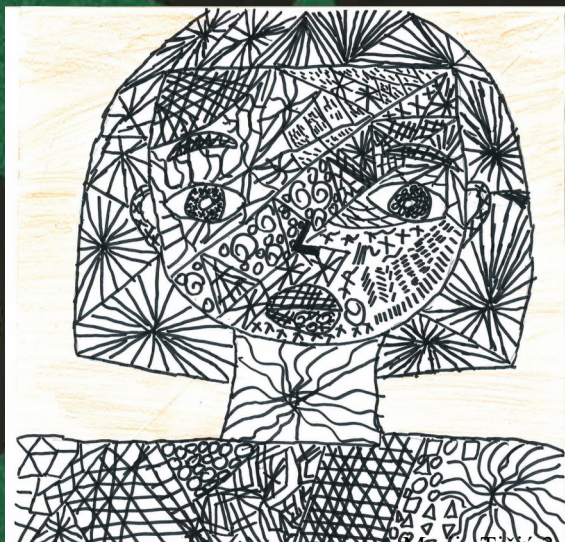
MIA JURČEVIĆ, 3.R.

Mauro Mihlin, 3.r.

S
P
R
A
N
A
L
A

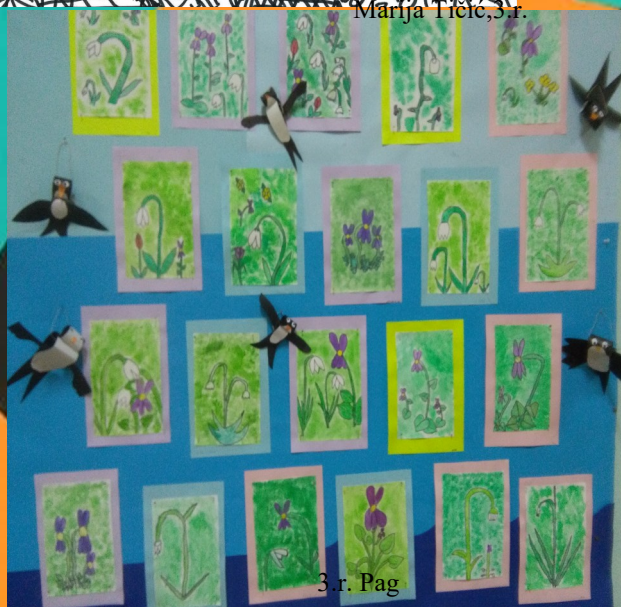

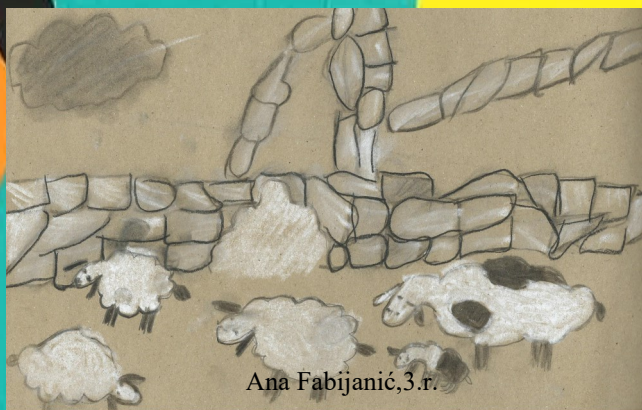
Marja Tičić, 3.r.

PŠ Povljana, 3.r.

3.r. Pag

Ana Fabijanić, 3.r.

KAKO JE ŽIVIO OJ DJED

Djetinjstvo mog djeda bilo je vrlo teško. Živio je u kamenoj kući pokrivenoj ševarom s roditeljima, sestrom i bratom. Bio je najstarije dijete pa je i imao najviše posla.

Ustao bi u 5 sati i vodio vola Ramešu na pašu. Njegova briga bile su i ovce, polje i magarica Lenka. U školu bi došao umoran i gladan. Veselio se besplatnom školskom obroku, šalici mlijeka u prahu. Za ručak bi ga čekala palenta s glavama srdela. Za večeru krumpir i puževi.

Djetinjstvo mog djeda bilo je više gladno nego sito.

Franko Škoda 3.r., PŠ Povljana

MOJ DJED KAD JE BIO DIJETE

Moj djed je živio jako siromašno. Živio je u maloj i staroj kućici s mamom, tatom, braćom i sestrom.

Jeli su kruh sa svinjskom masti, palentu, kuhano zelje, koromač i grah, krumpir pečen na žaru – police. Nisu imali igračke pa su izrađivali krpene lopte s kojima su se igrali dok su čuvali ovce i volove na paši. Igrali su se još i skrivača, graničara i lipica. Moj djed je svaki dan morao raditi u polju.

Njegovo djetinjstvo bilo je puno teže nego moje.

Lucija Bačić 3.r., PŠ Povljana

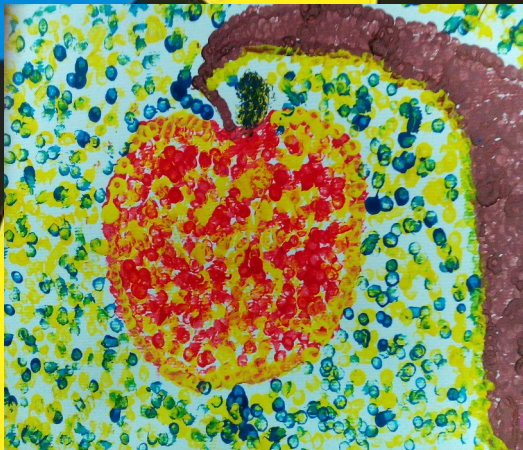

Katja Crljenko, 4.r.

Lucija Bukša, 3.r.

Ana Fabijanić, 3.r.

DA SAM OBLAK

Da sam oblak,
život bi mi bio lak.
Putovala bih svud po svijetu
i vidjela bih cijelu planetu.
Voljela bih poći na jug,
tamo mi živi stari drug.
S vjetrom bih kišu ponijela
u Afriku vruću,
da ljudima rashladim kuću.
Letjela bih cijeli dan,
dok me uvečer ne uhvati san.
Voljela bih i sutra nekud poć,
zato svima laku noć.

Simona Pernjak, 3.r.

Čestitke za Majčin dan – PŠ Povljana 3. i 4. r.

GRAD PAG

Grad Pag se smjestio između dva brda. Na jednom brdu grad čuvaju divovi vjetrenjače, a na drugom stoji sv. Vid s kojeg puca pogled na cijeli otok i daleko na more.

Sam grad ima pet crkava, najfinije baškotine koje rade časne, najskuplji sir kojeg rade vrijedne ruke čobana, najpoznatiju janjetinu i naaaaaajljepšu čipku na svijetu.

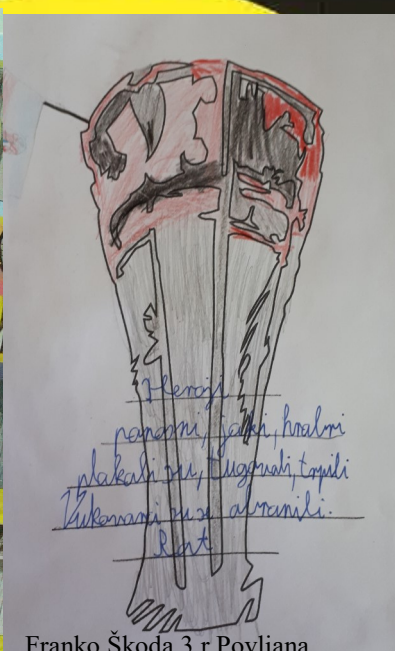
Tuđi ljudi se čude kakva je ovo pustoš, kakav je ovo kamen, kakva je ovo bura, kakva je ovo sol koja sprži sve, kakvi su ovo ljudi, ćudljivi i inatljivi i kako možemo ovdje živjeti? Nama ovaj kamen ne stvara težinu u srcu. Ova sol nam začinja život baš onoliko koliko treba. Nama ova bura suši robu i liječi sinuse. A ovi naši ljudi prkose brzini života i pjesmom odrade sve. „Volim te lipi Pagu moj, u tebi mladost je moja...“

Mauro Mihlin, 3.R.

3.r. Pag

Franko Škoda, 3.r. Povljana

Petra Brkljača,

PAG

Pag su kuće i ljudi,
Parkovi i ulice,
Brodovi i automobili,
Zaigrana djeca.

Pag je kupanje u moru,
I šetnje po rivi,
Sunčanje na plaži,
Hladna bura i toplo jugo.

Pag je rolanje po nasipu,
I đaci pred školom,
Skitanje po Pijaci,
Gdje djeca u nemiru,
Graničar igraju.

Aurora, Petra, Matija,
Mihael 4. r.

Franka Fabijanić, 3.r.

Marko Kaurin, 3.r.

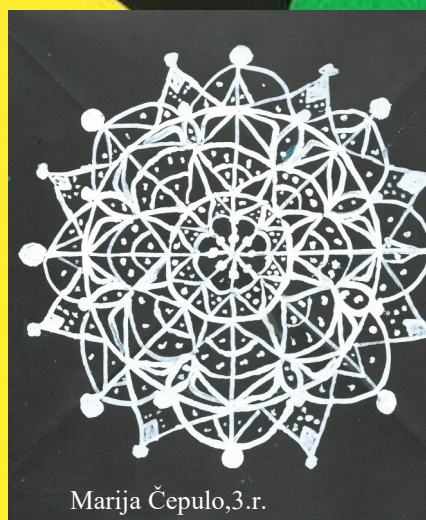
PAG

Postoji otok obasjan suncem. Na njemu se smjestio grad, a zove se Pag. Prekrasno plavo more i male kućice, a sve to ima svoje priče. Još kad je mjesec pričao priče najljepša je pala na moj grad. Mjesec se spustio na otok i svojim čarobnim nitima kao od konca stvarao priče.

Pag je u toj čaroliji izgledao kao čipka, more je bilo središte, a oko njega sitne kućice, magazini soli, crkvice i naš Stari grad. Sve je to mjesec povezao sa čarobnim koncem. Svaki kutak, svaku kućicu, sve do mora. Kad gledam sve to s visoka, čak mi se i sam otok čini kao sam mjesec. Spustio se i nekim čarobnim nitima povezao sve u cjelinu, a onda se daleko u moru gubi trag sve do neba. Svaki brodić izgleda kao zvjezdica na nebu ili pokoji čvorić na čipki.

Stari ribar i čipkarica teško rade, a njihov rad je lijepo djelo. Obasjava ih radost. Sve kao da je povezano koncem, svijetli na mjesecini i utapa se u moru. Volim svoj grad i sve što ga veže da izgleda tako lijepo i posebno, tako čarobno...

Ana Marija Bobić, 3. r

Marija Čepulo, 3.r.

INFORMATIVNO

DA ILI NE ?

ORMARIĆI U ŠKOLI

ŠTO UČENICI MISLE O TOME?

Anketirali smo učenike sedmih razreda bi li voljeli ormariće u školi.

Od 25 anketiranih učenika, samo njih dvoje bilo je protiv.

DA	NE
<ul style="list-style-type: none"> -manje knjiga u torbi -mjesto za držanje potrebnih stvari -ne moramo nositi torbu u školu -ne bi zaboravljali knjige u školi -djeca ne bi imala problema sa bolnim leđima od teških torbi	<ul style="list-style-type: none"> .-smanjit će se hodnik (!!) i neće biti klupice -moguće provale -učenici ne znaju što staviti u ormarić -vraćanje do ormarića -krađa ključa

Pitali smo i ravnateljicu...

Mislite li da su ormarići korisni i zašto?

Mislim da je to korisno jer su torbe učenicima preteške, a s postojanjem ovakvih ormarića omogućilo bi se svakom učeniku da na početku radnog dana odlaže knjige u svoj ormarić pa za svaki sat nastave nosi samo one knjige koje mu trebaju. To bi boravak u školi učinilo ugodnijim, a utjecalo bi i na zdravlje učenika (prvenstveno kralježnica).

Ima li kakvih nedostataka, navedite kojih?

Nedostatak bi bio jedino u slučaju kad učenici ne bi poštivali pravila iz kućnog reda pa bi „kopali“ po stvarima drugih učenika.

Jeste li već poduzeli nešto da se ormarići doista i nabave?

Do sada sam zatražila ponudu jednog proizvođača namještaja. Moram zatražiti još nekoliko ponuda i utvrditi najpovoljniju cijenu, a potom i pronaći način na koji će se osigurati financijska sredstva za nabavku ormarića.

E-ŠKOLA

NOVOSTI U E-ŠKOLI

Pitali smo profesoricu Božicu Oštarić-Veršić što je novo ove školske godine.....

Ove školske godine u sklopu projekta ima puno novina. Uvedena je internetska mreža u školu, e-dnevnik koji se pokazao dobar i za učitelje i za učenike i njihove roditelje.

Opremljene su dvije učionice, matematika i biologija. U obje učionice su postavljene pametne ploče, a u matematici je postavljen i ormarić u kojem je 30 tableta i 30 tipkovnica koje učenici koriste za vrijeme nastave u svrhu učenja.

Kako se u svemu snalaze učenici i učitelji?

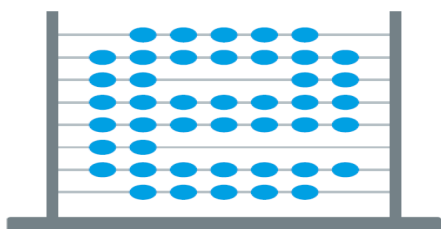
Nakon silnih edukacija učitelja koje još traju, trebalo je započeti s korištenjem opreme. Navikli smo na zelenu ploču i pisanje s kredom, ali toga više nema. I sada se još uvijek svi skupa navikavamo na novi način rada. Pаметnu ploču koristimo za pisanje, gledanje pokusa iz fizike, te pretraživanje korisnih informacija na internetu. Tablete koristimo najčešće za zabavno učenje. Učenici najviše vole kviz Kahoot! To je uzbudljiva igra u kojoj oni provjeravaju svoja znanja.

Napravljen je i Edutorij nastavnih sadržaja za STEM predmete u 7. i 8. razredu osnovne te 1. i 2. razredu srednje škole. U njemu su sadržaji odlično obrađeni. Ima puno interaktivnih zadataka, a nakon svake cjeline postoji procjena znanja u obliku testa. Kod Edutorija je super i to što on ima mogućnost prilagodbe fonta teksta što olakšava učenje npr. djeci s disleksijom.

Pilot projekt završava sa 31. kolovozom ove godine, oprema ostaje Školi. Na nama učiteljima ostaje da damo sve od sebe i preoblikujemo nastavu u jedan suvremeniji oblik koji bi učenicima trebao olakšati izvršavanje svakodnevnih obveza koje nosi srednja škola, fakultet, a i posao.

Možemo zahvaliti Carnet-u što su nas uključili u pilot projekt koji sada prelazi u veliki projekt, a to znači opremanje i ostalih škola.

Razgovarao: Adrian Škoda, VIII.

e-Škole

USPOSTAVA SUSTAVA RAZVOJA
DIGITALNO ZRELIH ŠKOLA
(PILOT PROJEKT)

ZBOROVI U PAGU

Volite li pjevati u zboru? U Pagu ima zbilja puno mogućnosti. U našoj školi djeluje mali dječji zbor Vijolice kojeg vodi učiteljica Sanja Dobrijević. Vijolice možete pohađati od 2. - 4. razreda. U školi možete pohađati i Školski zbor kojeg vodi profesor Glazbene kulture Ivo Bosna, a čine ga djeca od 5.- 8.razreda.

Izvan škole možete ići na Mali crkveni zbor kojemu su voditelji učiteljica Sanja Dobrijević i profesor Engleskog jezika

Anthony Buljanović. U crkvi djeluje i Zbor mladih kojeg vodi Davor Dobrijević. Izvan naše škole djeluje i klapa „Mini Peružini“ u kojoj su djeca razne dobi i većina njih nastavlja stopama svojih mama Peružinki. Voditeljica ove male klape je Sanja Buljanović.

U klapi je 11 članova.

Razgovarali smo s nekim članovima klape „Mini Peružini“:

Marija Buljanović:

Koliko dugo djeluje vaša klapa?

Naša klapa djeluje od veljače 2016. godine.

Koliko često se sastajete?

Probe su nam subotom i traju pola sata do 45 minuta (ovisi).

Kako probe teku?

Prvo se upjevamo pa svaki član proba svoju dionicu, zatim krenemo s pjesmama ili učimo novo.

Sada se pripremamo za smotru klapa.

Leon Fabijanić:

Otkud ti u klapi?

A eto, pjevam.

Kako je pjevati u klapi?

Lipo.

Kako se vas četvorica dečki osjećate u ženskom društvu?

Normalno

U travnju 2018. Vijolice su predstavile novi nosač zvuka Darovi u boji

Na Danima otvorenih vrata Školski zbor izveo je Dalmatinski miks kojima se predstavio na Smotri zborova Zadarske županije

GLAZBENA RADIONICA

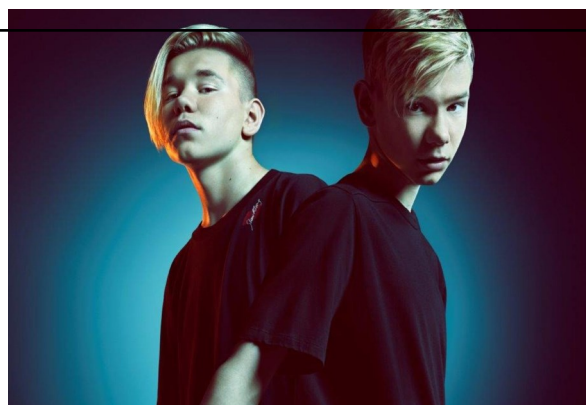

BILI SMO NA KONCERTU .....

Marcus & Martinus održali su ovoga ožujka koncert u Zagrebu u sklopu svoje velike europske turneje Moments Tour 2018. Maria Bukša bila je na koncertu i ovo su njezini dojmovi.....

Došla sam u dvoranu jedan sat prije koncerta u 18:00. Nisam htjela stajati nego sjediti pa smo ja i moja sestra sjele na tribine.

Dobila sam karte tako da sam se jedno božićno jutro probudila i mama mi je rekla prije nego što otvorimo poklone da dođem sjesti za kompjuter i otišla je na stranicu gdje se kupuju karte i kupila ih preda mnom i ja sam počela vrištati. Bila sam tako sretna, to mi je najbolji i najdraži božićni poklon koji sam ikad dobila. Još jedno iznenađenje je bilo da sam mogla ići sa sestrom na koncert jer je prije plan bio da idem s roditeljima, a ja to nisam htjela pa kad sam čula dva dana prije koncerta da idem sa sestrom bila sam presretna. Kada smo došli u dvoranu kupili smo *merch*, kokice i sok.

Morala sam čekati sat vremena u dvorani što je bilo malo dosadno. Kada su Marcus i Martinus ušli na pozornicu počela sam vrištati i plakati od sreće. To mi je bio najbolji dan u životu. Bila sam tako sretna što su napokon došli u Hrvatsku jer sam to čekala 2 i pol godine koliko sam i *MMmer*. Nisam mogla ni zamisliti da bi se ovaj dan ikada dogodio. Nisam išla u VIP, odnosno u prve redove, zato što je jedna cura došla sjesti kod mene usred koncerta na tribine i rekla da se onesvijestila u prvim redovima. Na koncertu je bilo odlično i jako zabavno.

Maria Bukša, VI.r.

INTERVJU

Povodom skorašnjeg natjecanja, odlučili smo porazgovarati sa Dejanom Kurilićem, tajnikom STK „Dalmatinac“, jednog od najuspješnijih regionalnih stolnoteniskih klubova, da nam ispriča priču ovog tek nastalog kluba koji u kratko vrijeme bilježi jako dobre rezultate i osvaja turnire širom Hrvatske.

Za početak, kako je nastala ideja za nastanak Dalmatinca?

DALMATINAC JE NASTAO IDEJOM gosp. ZDRAVKA VIDOVIĆA I MENE , A UBRZO NAM SE PRIKLJUČIO I TRENER IVAN VIDOLIN KOJI JE PODRŽAO IDEJU.

Koji je cilj osnivanja?

CILJ JE MOTIVIRATI I UKLJUČITI PRVENSTVENO DJECU, TE ODRASLE NA OTOKU PAGU DA SE ŠTO AKTIVNIJE BAVE OVIM NENASILNIM I DINAMIČNIM SPORTOM .

Kada ste nastali?

IDEJA JE KRENULA U SVIBNJU 2017., A KLUB JE SLUŽBENO REGISTRIRAN PRI HSTS 25.08.2017.

Koliko ste brojali djece na početku, a koliko ih je sada?

POČELI SMO SA TROJE DJECE I TO SAMO U PAGU, A SADA BROJIMO OKO 40 DJECE I TO U PAGU , POVLJANI I NOVALJI, TE OKO DVADESETAK ODRASLIH ČLANOVA.

Koje je bilo vaše prvo natjecanje i kakav ste tamo rezultat postigli?

PRVO SAMOSTALNO NATJECANJE STK DALMATINCA BILO JE U ŠIBENIKU 29.06.2017. NA MEĐUKLUBSKOM TURNIRU NA KOJEM JE SUDJELOVALO 60 STOLNOTENISAČA IZ NEKOLIKO HRVATSKIH KLUBOVA, MI SMO OSVOJILI 3 BRONCE; SLJEDEĆE NATJECANJE JE BILO U MALINSKOJ 30.07. GDJE JE NAŠ LUKA VIDOVIĆ OSVOJIO PRVU ZLATNU MEDALJU ZA STK DALMATINAC. DO SADA SMO OSVOJILI UKUPNO 27. ODLIČJA I EKIPNI SMO PRVACI DALMACIJE 2018. U KATEGORIJI MLADI KADETI, IMAMO PRVAKA JADRANSKIH OTOKA, U KATEGORIJI NAJMLADI KADETI ITD.

SPORTSKA RADIONICA

Na koja sve natjecanja idete?

MOMENTALNO SE NATJEČEMO NA SLUŽBENIM TURNIRIMA HRVATSKOG STOLNOTENISKOGR SAVEZA DILJEM HRVATSKE TE REGIONALNIM TURNIRIMA, PLASIRALI SMO SE NA EKIPNO PRVENSTVO HRVATSKE U KATEGORIJI MLAĐIH KADETA KOJE SE ODRŽAVA U OSIJEKU 18.05.2018. ŠTO JE UJEDNO I POVJESNI USPJEH JER KOLIKO MI JE POZNATO PRVI PUT U POVJESTI GRADA PAGA IMAMO EKIPNOG PRVAKA DALMACIJE ŠTO JE USPJELO EKIPI“ DALMATINCA“. U PLANU SU TURNIRI U INOZEMSTVU I STOLNOTENISKA (DJEČJA) OLIMPIJADA U DUSSELDORFU.

Koje je iduće natjecanje?

ZA PAR DANA IDEMO U KRAPINU NA MEMORIJAL IVICA ŠVALJEK ŠTO JE MEĐUNARODNI TURNIR. NASTUPIT ĆE IGRAČI IZ HRVATSKE, SLOVENIJE, BOSNE, HRVATSKE, SRBIJE ITD.

Jeste li Vi u mladosti igrali stolni tenis?

JESAM, NO, NA ŽALOST, NISMO IMALI ORGANIZIRANU ŠKOLU STOLNOGR TENISA S LICENCIRANIM TRENEROM KAO ŠTO JE TO SLUČAJ SADA KADA STK DALMATINAC IMA STRUČNOGR STOLNOTENISKOGR TRENERA I OSVAJAČA MNOGIH TROFEJA, LEGENDU HRVATSKOGR STOLNOGR TENISA I NAŠEG PAŽANINA, GOSP. IVANA VIDOLINA KOJI JE PUNO NAPRAVIO ZA HRVATSKI STOLNI TENIS, STVORIO I ODŠKOLOVAO MNOGO VRHUNSKIH IGRAČA .

Kako stolni tenis utječe na djecu?

STOLNI TENIS KAO NENASILAN I ZABAVAN SPORT POKAZAO SE KAO IDEALAN SPORT ZA RAZVIJANJE MOTORIKE, KOORDINACIJE, SIMETRIJE, RAVNOTEŽE, OSJEĆAJA ZA RITAM, POKRETLJIVOSTI ZGLOBOVA I REFLEKSA KOD DJECE. BUDUĆI DA GA DJECA MOGU POČETI IGRATI VEĆ U DOBI OD 5-6 GODINA MNOGI STRUČNJACI GA SMATRAJU ODLIČNIM PRVIM SPORTOM. SAMIM TIME ŠTO NEMA FIZIČKOGR KONTAKTA SA SUPARNIKOM MOGUĆNOST ZA OZLJEDE JE PUNO MANJA NEGO U TIMSKIM SPORTOVIMA, A MOŽE SE TRENIRATI TIJEKOM CIJELE GODINEBILO NA OTVORENOM ILI ZATVORENOM PROSTORU.

I na kraju koja je poruka svima kojima se bave i žele se baviti ovim sportom?

ZA STOLNI TENIS NIKAD NIJE KASNO, DOVOLJNA JE DOBRA VOLJA I ŽELJA ZA IGROM .

Adrian Škoda, VIII.r.

PAX ILI PRIČA O PRIJATELJSTVU

Autorica: Sara Pennypacker

Ovo djelo je ostavilo veliki dojam na mene, a vjerujem da je i na sve one koji su djelo također pročitali i na one koji će ga tek pročitati.

Ovo djelo ne bih preporučio samo tinejdžerima, već i roditeljima. Djelo je vrlo poučno te je strašno interesantan odnos lisca i njegova dječaka iz kojeg se može štošta naučiti.

Pax je po meni jako dirljiva priča. Pax je bio siročić kojeg je Peter pronašao kao mladunče te je tako započela njihova tužna priča. Peter nije imao majku, a otac mu je jednoga dana otišao u vojsku. Stoga je Peter morao ostati kod djeda, ali za Paxa tamo nije bilo mjesta.

Jednoga dana Peter je odlučio pronaći svog prijatelja te nam tako knjiga opisuje njihovo pustolovno putovanje.

Priča nam govori koliko je prijateljstvo jako i da se za pravog prijatelja treba žrtvovati, iako ne možemo izbjeći činjenicu da je bijeg od kuće pomalo nezreo postupak. Roditelje, makar bili u krivu, trebamo poslušati jer nam žele dobro i u to ne trebamo sumnjati. Danas roditelji premalo vremena provode sa svojom djecom što mi se nikako ne sviđa. Djeca su ipak djeca i ne znaju procijeniti što je opasno, a što ne. Primjer nam je lik iz djela.

Ne želim ni pomisliti što se sve moglo dogoditi, ali na svu sreću nije ništa ozbiljno po život.

Naslovnica hrvatskog izdanja romana S. Pennypacker u izdanju Školske knjige

Ovo djelo bi poučilo roditelje da bi trebali više vremena posvetiti svojoj djeci. Kroz djelo nas prati interesantna dinamičnost te napeti događaji zbog kojih ne možemo maknuti pogled s knjige.

'Ostavili smo ga pokraj ceste. Tata je rekao da moramo. Nisam to smio

učiniti.' Ovaj citat nam govori dosta toga, ali ja definitivno ne bih postupio kao oni. Nije u redu pustiti u divljinu lisca koji nije dosad naučen kako se braniti i sam snalaziti. Da sam bio na njegovom mjestu pokušao bih naći osobu koja bi ga udomila. Istina je da dječak na svom putovanju imao osobe koje su mu, možemo reći, pomogle, ali to ne umanjuje njegovu hrabrost i snalažljivost.

'Idi. U redu je.-No nije bilo.'-To su riječi kojima se dječak pokušava oprostiti od Paxa jer shvaća da pripada divljini i svojoj vrsti.

Iako je kraj tužan ostavlja nam neka pitanja. Nakon velikog puta kojeg je dječak prošao da bi pronašao svog lisca ipak ga odluči pustiti. No, taj put nije bio uzaludan jer je dao dječaku jedno veliko iskustvo i pouku koju je prenio i na nas.

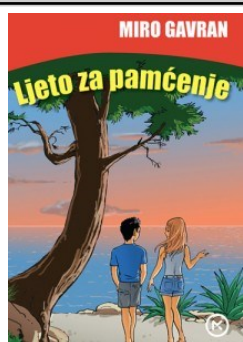
PRIKAZ....

O kvaliteti ovog djela Sare Pennypacker govori sama činjenica da su je kritičari proglasili klasikom dječje književnosti.

Ovo djelo bih preporučio apsolutno svima koji vole uživati u dobroj knjizi.

Jure Fabijanić, VIII.r.

LJETO ZA PAMĆENJE

Autor: Miro Gavran

Naslovnica romana u izdanju Mozaik knjige

Ljeto za pamćenje je duhovit i zabavan roman za mlade. Priča govori o dječaku Ivi i njegovoj neobičnoj otkačenoj obitelji. Ivo je dvanaestogodišnji dječak koji odluči napisati roman o svojoj obitelji. On je crna ovca u obitelji jer ne voli baš učiti, dok njegov brat Franjo pohađa MIOC, a sestra Mirna jezičnu gimnaziju. Majka je teta u vrtiću, a otac liječnik za alkoholičare. Obitelj baš nema puno vremena baviti se sa Ivom, pa on više vremena provodi sa djedom Lukom. Djed i Ivo provode ugodna popodneva šetajući Zagrebom, posjećuju kazališta, šetaju Maksimirom i često ručaju u restoranu "Kaptolska klet" gdje je domaća hrana. Jednoga dana djed postane vrlo čudan i želi otići ranije u svoju kuću na Malome Lošinju. Ivini roditelji i njegov ujak i ujna pošalju Ivu da *špijunira* djeda. Ivo upoznaje djedovu prijateljicu Elizabetu koja živi u Australiji. Nakon

nekog vremena stiže i njena unuka Hana. Ivo se odmah zaljubi u nju. Proveli su predivne praznike i tada Ivo saznaje da je Elizabeta djedova prva ljubav, ali stjecajem okolnosti ona odlazi u Australiju. Nakon naglog odlaska Elizabete i Hane, djed i Ivo su jako tužni. Za djedov rođendan stiže avionska karta za njega i Iva, Elizabeta ih poziva u Australiju.

Likovi u romanu su opisani tako jednostavno kao da ih mi djeca opisujemo. Ivin brat Franjo i sestra Mirna odlični su učenici (*štreberi*) pohađaju srednju školu i već znaju šta žele biti u životu. Ivo je najmlađi član obitelji, a njega muče druge brige (ljubav), a ne škola. Roman je zabavan i poučan, svašta možemo naučiti iz njega. Svidjelo mi se kako je Hana znala sve o hrvatskoj povijesti, a prvi je puta boravila u Hrvatskoj, kako su živopisno opisana sva mjesta koja su posjećivali, kako je Ivo bio iskren kada se zaljubio. Tužan dio priče mi je kako je Elizabetina mama na samrti priznala da je ona skrivala pisma od Luke tako da mogu otići živjeti u Australiju. Evo kako roditelji ponekad iz sebičnih razloga mogu svojoj djeci uskratiti sreću u životu! Roman mi se jako svidio jer je priča zanimljiva od početka do samoga kraja i ni u jednom trenutku nije dosadna, zato bi volio da i naše lektire budu tako zabavne jer mi djeca nismo opterećena budućnošću, nego želimo svoje djetinjstvo provesti što sretnije, bezbolnije i bez puno stresa što će donijeti budućnost, uživati u životu pa tako i u čitanju

Lovro Paro, 6.a

PRIKAZ....

SASVIM SAM POPUBERTETIO

Autorica :Sanja Pilić

Pubertet....Znanstveno gledano sazrijevanje djeteta u jednu odraslu osobu: doba promjena. Gledano od strane roditelja: stanje ludila. No, tko nas pita kako se MI osjećamo i što mi prolazimo? Upravo Sanja Pilić. Sanja Pilić je naša poznata spisateljica koja se dosta napisala i piše o ovakvim temama. Doslovce pronađete sebe, kao da ste knjigu pisali vi. Ja sam se pronašao u ovoj knjizi.

Knjiga „Sasvim sam popubertetio“ prati život jednog osmoškolca koji se upisuje u srednju i to vrlo dobro. Počinje sa njegovim rođendanom, borbom sa strahom od budućnosti i laganom depresijom. Nešto s čime se bori većina naših vršnjaka. Svi misle da je to lako, ali nitko ne zna da zapravo i nije sve bajno i sjajno. Pubertet je, kao što rekoh, stanje ludila i nije lako kada se borite sa mješavinom osjećaja. NE! Mi smo lijeni i ne radimo ništa!

E, Sanja Pilić ima drugu priču. Žena je ušla u tijelo dečka od petnaest godina, a to je jako teško i zato mi je ova spisateljica odlična. Mogu sebe zamisliti da se pokušam uživjeti u curu. Teško i praktički nemoguće. Sanja Pilić je izvela to teško, nemoguće. Odlično je opisala život jednog dečka kojem su roditelji rastavljeni i koji je tempirana bomba jer je u pubertetu. Cure, cigarete, alkohol....Da ne govorim još o školi. Teško je to. I onda dođete doma, a mama pametuje.

Dođe ti da vrisneš, a nisi kriv... Sve je to draga spisateljica strpala u sto trideset i šest stranica odlične knjige. Smatram da je spisateljica, osim odlične knjige htjela i prenijeti poruku svim roditeljima: Smirite se, ne budite nervozni, njima je još gore!

TOPLA PREPORUKE ZA ČITANJE!

Adrian Škoda, VIII.r.

Naslovnica romana u izdanju Mozaik knjige

PRIKAZ....

HEJ, NE ŽELIM ODRASTI !

Autor: Robert Frank

U romanu za mlade „Hej, ne želim odrasti“ pisac Robert Frank piše o životnom razdoblju i godinama u kojima se počinju donositi važne odluke, stjecati prava prijateljstva, ali i gdje počinju malo veći životni problemi.

Glavna junakinja ove knjige, petnaestogodišnja Iva, upravo je upala u školu svojih snova, srednju medicinsku. No, veselje i euforija o prolasku ne traju dugo. U svojem svakidašnjem životu Iva se suočava sa tipičnim tinejdžerskim problemima.

S jedne strane ju zabrinjava tajni odnos s dečkom Marinom, koji se sve više od nje udaljava zbog svojih tajni, koje prijete izaći na vidjelo, a s druge strane Ivu muče obiteljski problemi, škola i prijatelji.

Kada se uspoređi ovaj roman za mlade s na primjer djelima Sanje Pilić, sa sigurnošću se može reći da je „Hej, ne želim odrasti“ u prednosti. Robert Frank se ovdje posvetio situacijama i problemima koji postaju sve aktualniji u današnje vrijeme, a mnogi ne žele razgovarati o njima. Kao primjer imamo Paola, Ivinog prijatelja, koji je otvoreno priznao da je homoseksualac.

Za razliku od Ive i njenih prijateljica Laure, Sanje i Petre, ima učenika kojima se to ne sviđa i koji Paola upravo zbog njegove iskrenosti maltretiraju i napadaju. Nažalost, ova priča o Paolu nema sretan kraj.

Koliko god to okrutno zvučalo, mislim da je pisac vješto odabrao takav „kraj“ za Paola, jer treba ljude, osobito nas mlade, koji puno puta diskriminiramo/izbacimo druge osobe iz društva ako su drugačiji, upozoriti na moguće posljedice koje takvo ponašanje i nasilje mogu uzrokovati.

Ovu knjigu bih preporučila prvenstveno svim mladima kojima nije stalo samo do zabave, smjeha i veselja, nego i do malo ozbiljnijih tema u životu. Ne samo da se čitatelj može sam prepoznati u opisanim problemima, nego se obrađuju i teme koje mnogi pisci izbjegavaju. Sigurna sam da će svi čitajući ovu knjigu proširiti svoj horizont.

Vanessa Morić, 8.r.

Naslovnica romana u izdanju Mozaik knjige

STVARAONICA

LEGENDA O PAŠKOJ ČIPKI

Nekoć davno u Pagu živjela jedna siromašna djevojka. Bila je zaljubljena u jednog plemića, a i on u nju. Njih dvoje bi se oženilo, ali su im branile njihove obitelji. On bio plemić, a ona obična siromašna vezilja. Kako je djevojka bila siromašna nije imala dotu. Bez obzira na to, mladić i djevojka su se odlučili vjenčati. Djevojka je bila tužna zato što nije ničime mogla pridonijeti braku. Noć prije njihova vjenčanja, tužna je djevojka cijelu noć lutala po gradu moleći Boga da joj pomogne. Na kraju je zaspala na jednom proplanku među granama koromača. Kada se u zoru probudila, vidjela je paukovu mrežu posutu kapljicama rose i obasjanu suncem. To joj je dalo ideju da sašije nešto posebno za svoju dotu. Slika paukove mreže potaknula ju je na izradu najljepše rukotvorine – čipke. Cijelu je zoru i jutro šila, a kada su svatovi došli po nju ponosno im je pokazala svoj rad. Svi su bili oduševljeni, a posebno mladić i njegova majka. Mladićev otac je s radošću dao svom sinu blagoslov da oženi djevojku. Po uzoru na djevojčin rad mnoge vezilje u Pagu od tada šiju pašku čipku.

Jelena Šupraha, VIII.a

GODIŠNJA DOBA

Počnimo od jeseni,
One koja me veseli.
Škola počinje sutra,
U školi prava sam muštra.

A sada zima mrzla,
U kući sam se smrzla.
I Božić je sada,
A od roditelja se zahtijeva puno rada.

Proljeće dolazi na red,
Jer cvijeće nije nikakav bed.
I Uskrs isto tako će biti,
Čokoladna jaja ću tražiti.

Napokon ljeto vruće,
U dućanu kupujem kupaće.
Danju idemo svi na plažu
I sa didom uloviti ražu.

Luce Majstorović, 6.a

KNJIZEVNA RADIONICA

Na ovim stranicama predstavljamo vaše literarne radove, pjesme, priče...
Pozivamo vas na suradnju, rado ćemo objaviti one najbolje!

ZIMSKI PRAZNICI

Plavo nebo, bijeli brijeg
svi već znamo da pao je snijeg.
Kaputi i krzno su najbolja odjevna kombinacija,
brzo ide Zemljina rotacija.

Uskoro će proljeće, sanjkati se više neće,
cvijeće će iz zemlje izletjeti
I dječja srca razveseliti.

Luce Majstorović, 6.a

Frana Majstorović, 3.r.

STVARAONICA

MASKA PRIČA

Eto, došlo je i to vrijeme karnevala. Cijelu sam godinu zatvorena u kutiji na tavanu i nitko ne misli na mene. Odjednom, začujem vrata tavana kako se otvaraju i kako ulazi svjetlo. Na tavan je ušao tata Marko, a na dnu stepenica pomagala mu je nositi kutije kćer Jana. Uzeli su kutiju u kojoj sam i ja bila te su nas sve stavili u Janinu sobu. Jana je odmah počela otvarati kutije i bacati stvari. Sve maske su se počele derati: "Ne, ne, uzmi mene, ne bacaj nas, jooooj!" Kad je mene bacila završila sam u njenoj košari s prljavom robom. Više se nije mogla odlučiti što će biti pa je pozvala mamu Lanu. Mama joj je predložila da bude Spužva Bob, a Spužva Bob sam bila ja! Bila sam vrlo sretna što će me Jana obući, a ostale su me maske ljubomorno gledale. Stavila me je na krevet i izašla iz sobe. Čekala sam satima na krevetu i čekala... Napokon, nakon pola dana je ušla u sobu i obukla me. Bilo mi je neugodno kad se skidala jer sam je morala gledati u donjem rublju. Bilo je tako zabavno prvi put osjetiti kako je to biti maska. Otišle smo u kupaonicu da se Jana sredi. Zatim smo pozdravile njezine roditelje i otišle vani. Bilo mi je jako hladno, ali sam se poslije ugrijala. Našli smo se s Janinima prijateljima koji su bili Patrik i Slavko. Kao da smo se dogovorili! (možda i jesu, ali bez mene). Patrik i Slavko su govorili kako smo slatki, samo nisam znala govore li to meni ili Jani. Tijekom večeri sam se jako umorila od Janinog plesanja. Bila sam prljava jer je Jana cijelu večer samo jela, pa više nije ni mogla stati u mene. Osjećala sam se prljavo i

STVARAONICA

odvratno, ali sam, na kraju, bila sretna. Kad smo došli doma, Jana me bacila pored nekog čuda koje se vrtjelo i stajalo pored kade. Janina mama me stavila u to vrteće čudo i bilo je zabavno. Poslije sam bila mokra i stavila me na neke šipke da se osušim. Tamo sam prespavala noć. Ujutro rano Jana me pokupila i stavila u kutiju s drugim maskama, opet...Stavili su nas natrag na tavan i sada čekam i čekam do sljedeće godine kada će me opet pustiti na zrak.

MARIA BUKŠA, 6.a

Pobjednički rad u kategoriji literarnih radova na temu karnevala.

Patrik Puljić, 4.r.

SLIKE LJETA

Tragovi u pijesku,
Pijesak na stopalima.
Zlatno ljeto.

Leo Ljumeži

Roneći
Pratim krivudavi trag.
Bumburak.

F. Galić

Miris gradela.
Galeb me gleda
gladan.

D. Fabijanić

U plavom moru
Ribar hvata ribu.
Trzaj-glavoč.

R. Bačić

Katja Crljenko, 4.r.

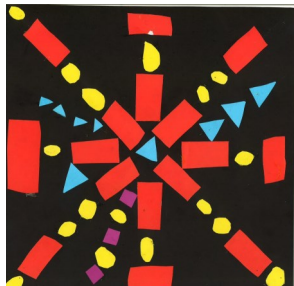

STVARAONICA

Na ovim stranicama predstavljamo vaše literarne radove, pjesme, priče...
Pozivamo vas na suradnju, rado ćemo objaviti one najbolje!

Zakačili tunju
glavocič, škarpocič, gaunič
od kaića.

M. Deda

Marina Babačić, 4.r.

Suton.
Lagani valovi prebiru
perle pijeska.
Sunce zalazi.

M. Paro

Na pješčanom dnu
Stoji i čeka mamac
Glavati glavoč.

K. Jurčević

Pastir na brdu
čuva bijele oblake
nježno.

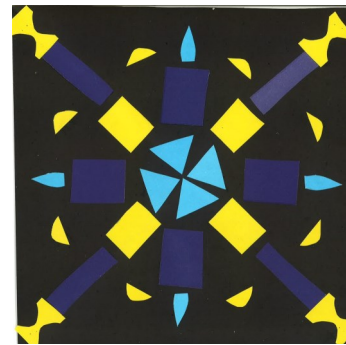
A.Kustić

Ana Busch, 4.r.

U voćnjaku
Ispod stabla
Igraju se sjene.

L. Kapović

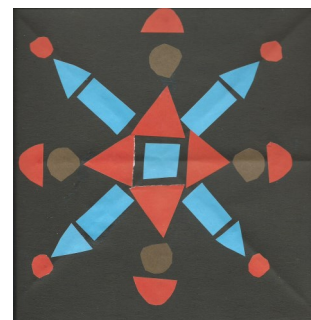
Lucija Šljivo, 4.r.

U milijardama
zrnaca pijeska jedna je
velika školjka.

M. Rumora

Kaić i mulić
Dotiču jedan drugog
Dok se ne rastave.

L. Grašo

Mihael Cik 4.r.

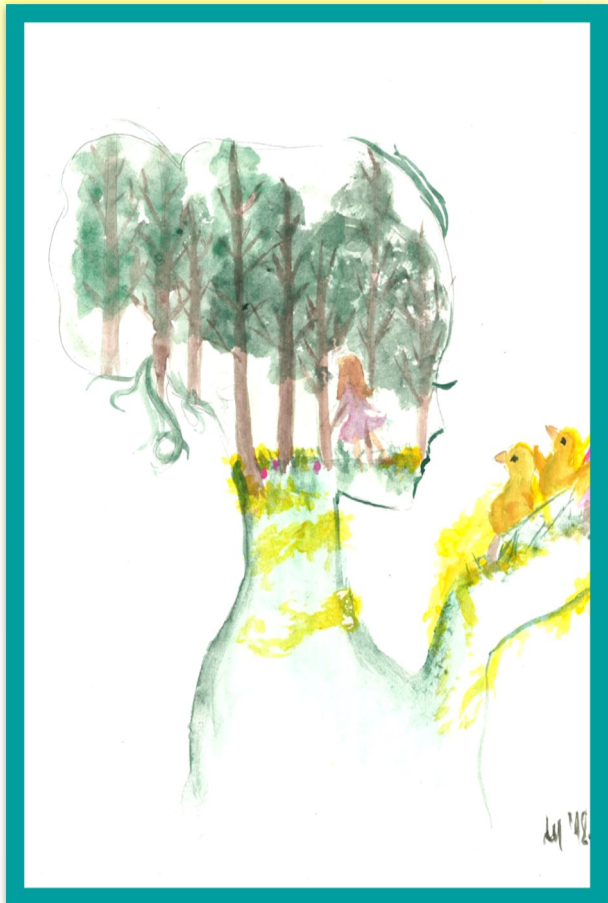
Pokraj mora
na mokrim zrnima pijeska
leži suhi list.

I. Valentić

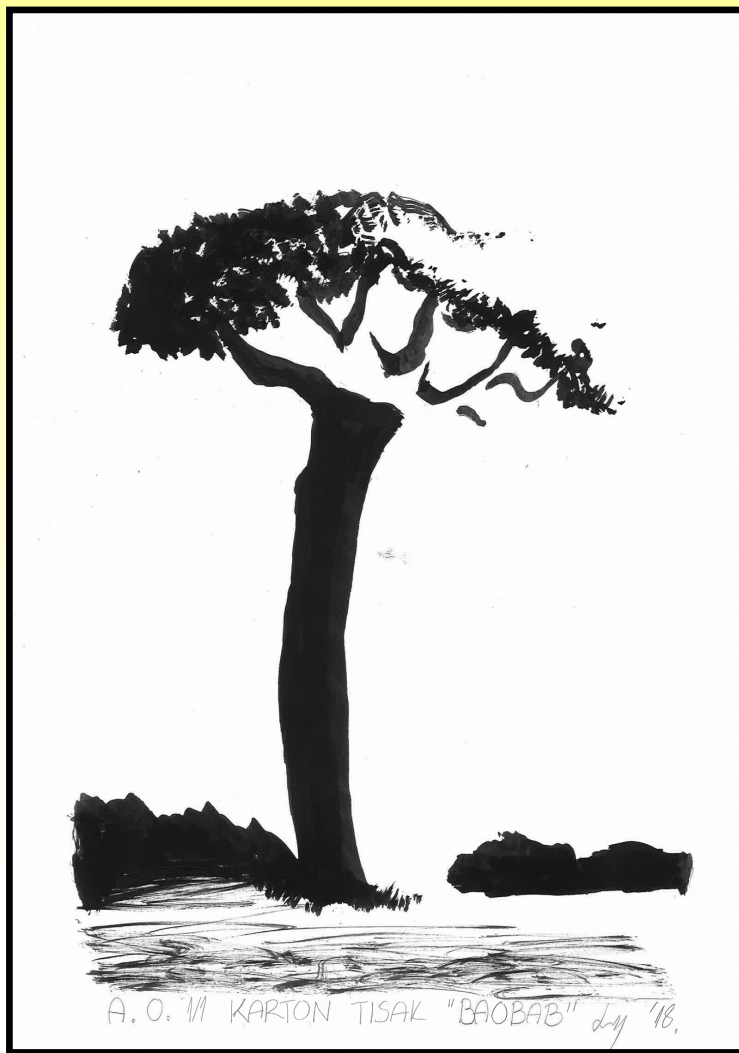

Ove haiku pjesme nastale su na satu Hrvatskoga jezika u 5.razredu.

MALA GALERIJA

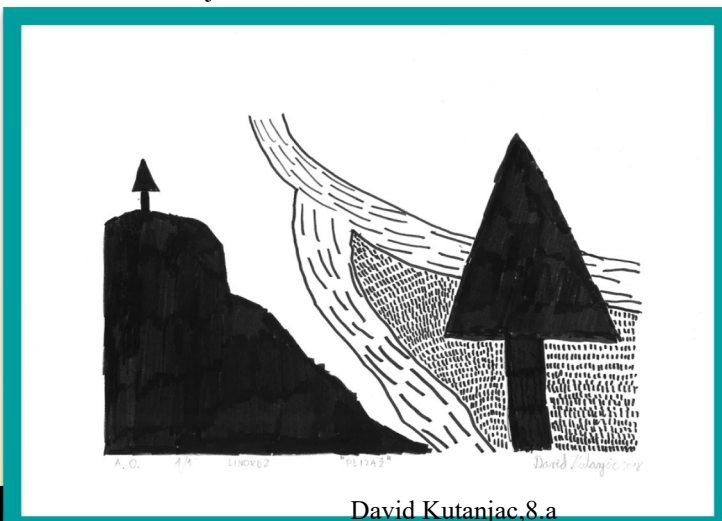
Luce Majstorović,6.a

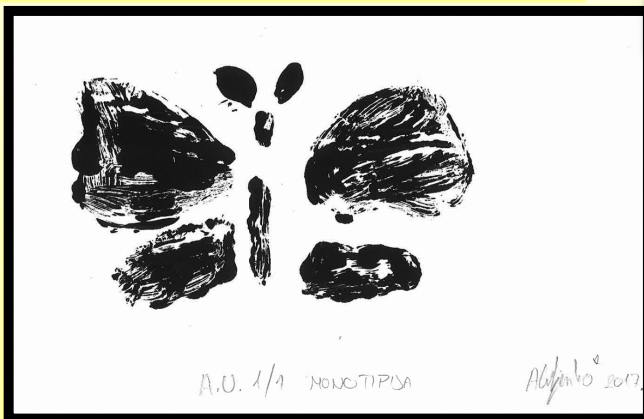
Luce Majstorović,6.a

LIKOVNA RADIONICA

Na ovim stranicama predstavljani su likovni radovi učenika predmetne nastave.

David Kutanjac,8.a

Ana Crljenko,8.b

Angela Vučić 5.a

Bruno Škoda ,5.b

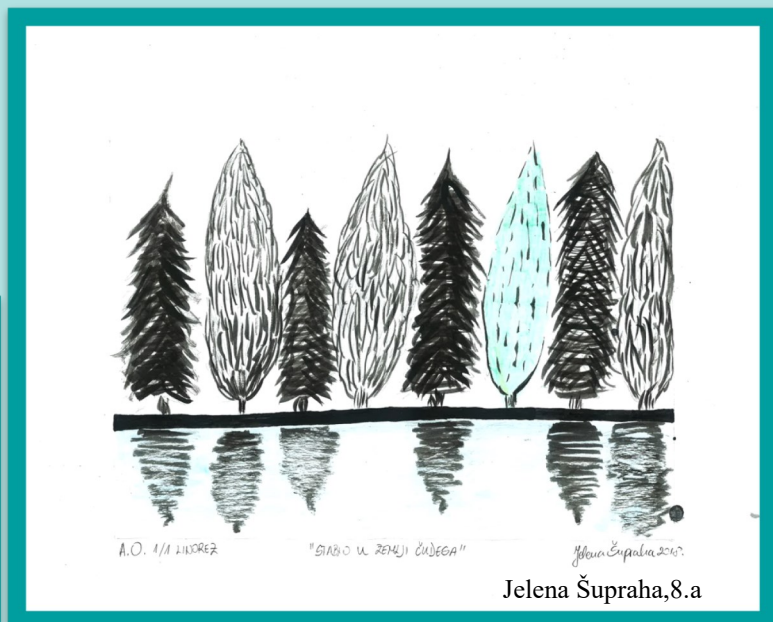
Mare Rumora,5.b

MALA GALERIJA

Luce Majstorović, 6.a

A.O. 1/1 IZDORŽ

"STABO U ZEMLJI ČUDEGA"

Jelena Šupraha 2010

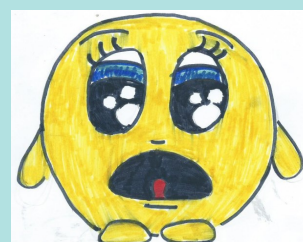
Jelena Šupraha, 8.a

NIKA MEIĆ 5.A.

Marijeta Vidolin 7.

Ana Kičić,5.b

Marija Buljanović,6.a

Lara Fabijanić,5.a

Katarina Buljanović,5.b

Ghost in the shell

Inače nisam ljubitelj znanstvene fantastike, ali ovaj film samo jednostavno morao pogledati. Kada sam pogledao *trailer* bio sam jako znatiželjan jer me zanimalo kako će film biti obrađena tema koju nije lako osmisliti. Budući da ne volim gledati znanstveno fantastične filmove, ovaj film mogu ocijeniti potpuno objektivno.

„Duh u oklopu“ temelji se na japanskom animiranom filmu iz 1995. godine.

Radnja se odvija u budućnosti kada mnogi ljudi zamjenjuju neke svoje dijelove tijela umjetnim implantatima.

U bliskoj budućnosti Major (Scarlett Johansson) je prvi čovjek koji je *cyber-poboljšan* te stvoren na sliku savršenog vojnika čiji je cilj zaustaviti najopasnije kriminalce na svijetu.

Terorizam doseže novu razinu te je u stanju kontrolirati ljudske umove. Međutim, Major je sposobna zaustaviti te prijetnje.

Dok se priprema suočiti se s novim neprijateljem, Major otkriva da je njezin život ukraden, a ne spašen kao šta su joj njezini nadređeni tvrdili. Zbog toga odlučuje saznati tko je bila u prošlosti bez obzira na okolnosti.

Ghost in the Shell (2017.) režirao je Rupert Sanders. Scenaristi su J. Moss, W. Wheeler i E. Kruger, a temelji se na istoimenom japanskom stripu. Glumci su: Scarlett Johansson, Takeshi Kitano, Michael Pitt, Pilou Asbæk, Chin Han i Juliette Binoche.

Inače, kad gledamo ovakve filmove, neki nas dijelovi nasmiju koliko ustvari nešto može biti nerealno prikazano. Ali ovaj film nije takav, sve je prikazano u dosta realnom svjetlu. Koliko bi ustvari bilo čudesno da možemo vječno živjeti na taj način. Makar ja mislim da je to nemoguće, ali ne vidim razlog zašto ne bi maštali. Major se jako teško snalazila, jer nije poznavala samu sebe jer se nije sjećala prošlog života.

Preporučio bih ovaj film svojim vršnjacima jer govori o pronalaženju samih sebe i o vrijednosti naše prošlosti. Bez prošlosti i spoznaje naših grešaka ne možemo sretni koračati u budućnost. Film govori i o opasnosti *cybera svijeta*. Ljudi ne shvaćaju koliko opasan može bit *cybersvijet* i zato ga olako shvaćaju. Nadam se da naša budućnost neće biti poput one u filmu.

Jure Fabijanić, 8.r

Znanstveno-fantastični film :žanr igranog filma, podvrsta filmova fantastike. U znanstveno-fantastičnim filmovima prikazuje se zamišljen, a nepostojeći svijet budućnosti, susreti s nepoznatim oblicima života (izvanzemaljcima i izvanzemaljskim civilizacijama, paralelnim svemirom). Neki od najboljih predstavnika žanra su znanstvenofantastični filmovi: Povratak u budućnost, ET, Zvezdani ratovi, Avatar, Wall-e...

ŠKOLSKE FORE ,VICEVI .....

Profesorica: -Sutra je test iz Fizike, a onda
sv. Nikola!

Učenik: -A što ću dobit za sv. Nikolu?

Profesorica: - Vjerojatno jedinicu iz Fizike.

Profesorica ispituje...

Učenik: - A što... da se javimo ili ćete na
IZBORNIM SLUČAJ?

Učenik odgovara književnost.
Profesorica kaže: Navedi neka
pjesnička djela Jure Kaštelana!

Učenik: Paaaa, poznat je po svojoj
poemi Tibusoni!

Pita učiteljica djecu:

- Djeco, šta je to malo, crveno,
skače po šumi?

Djeca razmišljaju pa se poslije
nekog vremena javi Ivica:

- Mogu ja, učiteljice?

A učiteljica će:

- Reci!

- Pa, ja mislim da je to
zagonetka.

Govori učiteljica učenicima:
Sporo pišete, sporo zbrajate, sporo mislite,
sporo, sporo... ima li ičega što radite brzo?
Da, brzo se umorimo! - dovikne mali Ivica.

Izvede profesor Ivicu pred ploču i reče
mu:

- Nacrtaj jabuku.

Pita ga Ivica:

- Kiselu ili slatku?

Profesor matematike pita Ivicu:

- Čuo sam Ivicu, da si brz u računanju.
Koliko je 32×26 ?

Ivica:

- 750!

Profesor:

- To nije ni blizu.

Ivica:

- Ali je bilo brzo!

Ivica, rekao si da si gladan kao vuk,
zašto ne jedeš?

Mama, kad si ti vidjela da vuk jede
grašak? - odgovori Ivica.

I NAŠI BISERI.....

UČITELJICA: KAKO ZOVEMO RAZGOVOR
IZMEĐU DVOJE LJUDI?

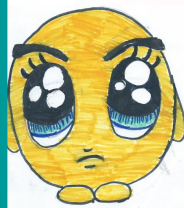
HANA : DIJALEKT!

UČITELJICA: A ŠTO JE ONA TEBI?

MAURO: ONA MI JE ZADNJA RODICA!

UČITELJICA: TKO JE UGLAZBIO ODU
RADOSTI?

IVA: BETON!

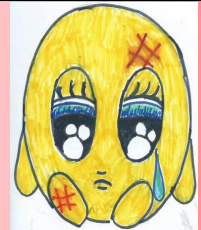

UČITELJICA: BOLESTI ZBOG KO-
JIH MORAMO OSTATI DOMA
ZBOG OPASNOSTI OD ŠIRENJA
ZOVU SE...
IVANA: OPASNE BOLESTI!

UČITELJICA: KOJA JE OVO RIBA,
KOJA ŽIVI U SLATKIM
VODAMA?

IVA: TUKA!

Čuj, Jura, izgleda da
stižu radnici. Radit će
krov na školi!

Nema veze,
glavno da ne
diraju moju glavu!

UČITELJICA: KOJE JE OVO STABLO NA
SLOVO T KOJE RASTE UZ RIJEKE?
ANA: TULIPAN!

UČITELJICA: KAKO SE MAJSTORICA
ODNOSILA PREMA HLAPIĆU?

MIA: ODNOSILA SE DOBROVOLJNO!

UČITELJICA: KAKO SE ZOVU RIJEKE
KOJE DIJELOM PONIRU ISPOD
POVRŠINE ZEMLJE?

ANA: RIJEKE PODMORNICE!

UČITELJICA: ŠTO MISLITE, KAKO SE ZOVU
INSTRUMENTI KOJI SE PUŠU?

ANA MARIJA B. : PUŠAČKI INSTRUMENTI!

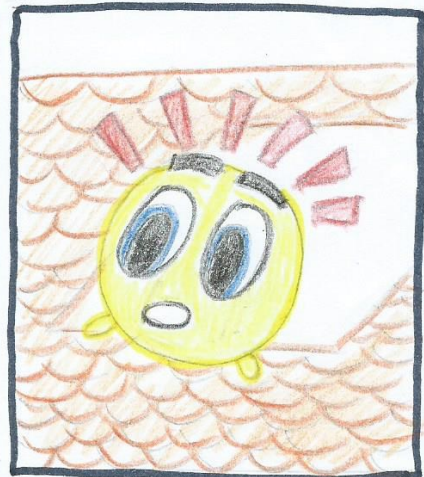
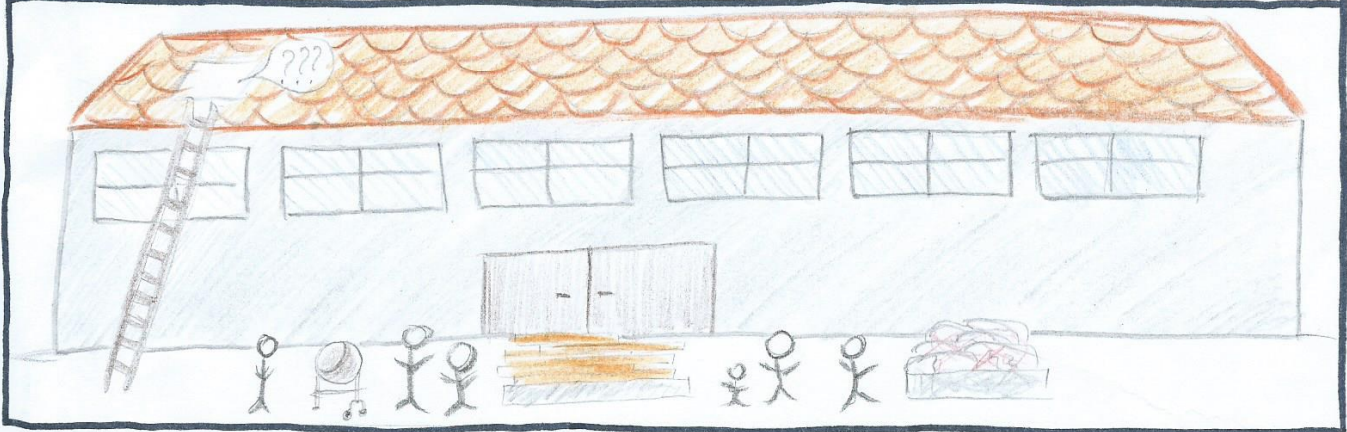
Ponci
pratiš svudak trag
bumburda

Još samo jedan haiku na kraju....
Napisao: F. Galić, 5.r.
Narisao: R. Festini 5.r.

DELOŽACIJA TOČKE

U POTKROVLJU OŠ JURJA DALMATINCA PAG...

NAPISALA I NACHTALA: Ivana Dobrijević 8.6

IZ ŠKOLSKOG ALBUMA 2017. / 2018.

JEIČNE IGRE

SMOTRA TRADICIJSKE BAŠTINE

BRANJE MASLINA U POVILJANI

BOJIČNE PRIREDBE POVILJANA I DINIŠKA

IZVANUČIONIČKA NASTAVA

DANI KRUHA

DPH DARUJE

KARNEVAL

IZLOŽBA
112. BRIGADE

VIDOLICE

